

La sessió es reprèn a dos quarts de quatre de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, el vicepresident segon, la secretària primera i la secretària tercera. Assisteixen la Mesa el secretari general i el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la consellera d'Economia i Finances, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior i el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

El president

Senyores i senyors diputats, es reprèn la sessió.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la justícia

302-00240/15

El vint-i-tresè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la justícia. És presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Ariadna Urroz Segura.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, president. Bona tarda, conseller, diputats i diputades. El passat Ple, des de Junts per Catalunya vam presentar..., vam fer la primera interpel·lació d'aquesta legislatura en matèria d'administració de justícia; la vam voler centrar en diversos aspectes, com és el desplegament de la Llei orgànica 1/2025, la llei contra la multireincidència, la necessitat de personal en l'àmbit de l'Administració de justícia i també en el català. I, justament per ser coherents amb aquella interpel·lació, les propostes que presentem en aquesta moció d'avui se circumscriuen als temes que ja vam comentar a l'anterior Ple.

En primer lloc, des de Junts per Catalunya –i la moció és molt clara–, hem volgut posar el focus en la llengua, com no pot ser de cap altra manera. I la moció parteix

d'un mandat que és molt clar: cal donar compliment a l'article 9 de la Carta europea de les llengües regionals i minoritàries, perquè ara mateix el català, en l'àmbit de l'Administració de justícia, no es garanteix, i som molt conscients, des de Junts per Catalunya, que sense llengua pròpia no tindrem pas justícia plena. Justament per això, en un dels punts d'aquesta moció el que intentem és tornar a instar perquè hi hagi aquesta modificació de la llei orgànica del poder judicial, perquè el coneixement del català passi a ser d'un mèrit a ser un requisit, com necessàriament ha de ser en l'àmbit de l'Administració de justícia.

En segon lloc, abordem el tema del desplegament de la Llei orgànica 1/2025 i, en aquest sentit, també demanem la publicació d'aquests indicadors que ens permetin fer un seguiment i una avaluació de com s'està desplegant aquesta llei orgànica d'eficiència i, sobretot, com estan afectant els temes dels MASC com a instruments que han de venir a descongestionar aquest sistema de justícia que tenim.

En tercer lloc, amb aquesta moció hem posat el focus en la seguretat i en la multireincidència, amb aquesta llei contra la multireincidència impulsada per Junts per Catalunya en el marc del Congrés dels Diputats, que vol donar resposta a la necessitat de seguretat que demanava la ciutadania a la vegada que també vol venir a reforçar la resposta penal davant de casos de delinqüència reiterada en delictes contra el patrimoni. És per això que en aquesta moció el que demanem és que hi hagi un protocol, que hi hagi una coordinació, una comunicació entre els cossos policials, jutjats, però també ajuntaments, perquè justament aquests, els ens locals, puguin exercir aquesta acció penal que els hi reconeix l'article 1, apartat segon, de la Llei orgànica 1/2026.

En quart lloc, pel que fa a l'àmbit dels recursos en matèria de personal, la situació és objectiva. A Catalunya patim o tenim una mancança de professionals en l'àmbit de l'Administració de justícia. Per això, per una banda, per una línia, el que demanem és plantejar que hi hagi una ampliació de les beques dels joves opositors catalans que oposen aquí a Catalunya per complementar també aquestes cent vuitanta places de judicatura que s'han compromès per a Catalunya fins a l'any 2027, amb places de fiscals i amb places de lletrats de l'Administració de justícia. I, en segon lloc, ja a nivell organitzatiu, el que exigim també és rigor en la gestió. En aquest

sentit, reclamem amb aquesta moció que hi hagi un estudi de les càrregues de treball efectives de la relació dels llocs de treball, tenint en compte l'operativa real de l'Administració de justícia a Catalunya. Cal cobrir les places i la demanda de personal. Ara mateix, aquestes places de demanda de personal s'estan cobrint amb persones que no tenen coneixement jurídic previ o que tenen aquesta manca de formació. I creiem..., no només perquè ho digui jo, sinó perquè els sindicats també ho van venir a manifestar aquí a la Comissió de Justícia del Parlament, i necessàriament això no pot ser així, necessitem que hi hagin professionals que estiguin formats i siguin competents en l'àmbit de l'Administració de justícia a Catalunya.

Passo a l'àmbit processal. A la moció també el que fem és traslladar una de les esmenes que hem presentat com a Junts per Catalunya al Congrés dels Diputats per excloure aquests procediments que afecten menors dels procediments MASC. Per què fem això? Justament per evitar dilacions indegudes en un tema tan sensible com és el dels menors d'edat, com passa, per exemple, en aquests procediments de dret de família que tenen un component d'internacionalitat, un component d'estrangeria, que fa que el sol fet de que tu prèviament hagis de presentar un MASC..., el que provoca és que exclogui directament la jurisdicció en favor d'altres jurisdiccions estrangeres, per exemple.

Amb aquesta moció també, finalment, reiterem de nou la necessitat de que els jutges de pau recuperin aquesta competència per poder celebrar matrimonis, i evidentment també tornem a instar que per nosaltres és molt important poder mantenir l'atenció individualitzada dels jutjats –individualitzada als seus partits judicials– de Balaguer, Cervera i Lleida, pel que fa a la violència sobre la dona.

I, per acabar, acabem amb un punt d'una exigència fiscal. També, com sabeu, des de Junts per Catalunya tornem a exigir que la Generalitat de Catalunya reclami a Madrid la recaptació íntegra de totes les taxes judicials que es generen a Catalunya. I a la vegada també demanem que en relació amb la taxa catalana, la taxa que tenim aquí a Catalunya, recuperem una exempció, una exempció per a aquella quantia d'assumptes inferiors a tres mil euros que tenien fins a l'any 2014 per poder garantir l'accés a la justícia i no penalitzar justament aquelles petites i mitjanes empreses

catalanes que volen reclamar petites quanties i que no poden fer-ho perquè es veuen obstaculitzades pel pagament d'aquesta taxa.

Perquè el que és evident i tenim molt clar des de Junts per Catalunya és que no pot ser que, pel fet de que l'Estat no traspassi la recaptació íntegra de les taxes que nosaltres mereixem, siguem els catalans que haguem de tenir una doble tributació, un doble gravamen, sobre una taxa que només tenim a Catalunya i a cap altre lloc de l'Estat espanyol. Perquè qui ha de finançar els recursos en matèria d'assistència jurídica gratuïta entenem que ha de ser l'Estat. I per nosaltres —també ho vaig dir en l'anterior interpel·lació (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) i avui també; ja acabo, president, i acabo amb això—, des de Junts per Catalunya tenim molt clar que hem de poder garantir —i dic la paraula «garantir»— els recursos necessaris per a l'Administració de justícia a Catalunya, però a la vegada també tenim molt clar que no pot ser que per culpa de la dependència de l'Estat espanyol interposar un recurs a Catalunya costi més del doble als catalans.

Amb això acabo. Gràcies, president.

El president

El Grup Parlamentari del Partit Popular hi ha presentat esmenes, i per defensar-les té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, president. Conseller, diputats... Tornem a estar en una moció sobre justícia. Nosaltres havíem presentat..., és la primera de Junts, però nosaltres n'havíem presentat ja algunes. I lo trist, conseller, és que hem presentat sis esmenes que no són noves. Hem reproduït lo que ja hem presentat aquí en altres... Per què? Perquè no s'han solucionat. Perquè continuem igual. Continuem tenint un problema. Sí que li reconec, conseller, la capacitat de diàleg; això crec que ningú l'hi pot retreure, però no està..., amb capacitat de diàleg no n'hi ha suficient. Necessitem diners; sense inversió a l'Administració de justícia no farem res.

I, miri, les nostres esmenes van pel tema de la videoconferència. Escolti, és un esforç extraordinari, fer videoconferències al jutjat. No funcionen. Suspenem judicis perquè

no van, les pantalles són petites. Necessitem revisar tot el sistema de videoconferència, perquè si volem, a més, com vostè ha dit moltes vegades, que les oficines de Justícia siguin un centre per poder fer videoconferències amb els jutjats, necessitem que aquestes tinguin qualitat, perquè el dret a la defensa requereix videoconferències de qualitat, per poder interrogar amb qualitat, perquè és essencial per al dret de la defensa.

Hem presentat també el tema de l'expedient electrònic. Escolti'm, a la justícia continua sent un horror trobar un procediment, que si no estàs donat d'alta, tens de trucar al jutjat perquè..., bé, al tribunal d'instància, tens de trucar al tribunal d'instància perquè et doni d'alta, perquè no és automàtic i és un desastre. No trobem els procediments, no hi ha interacció entre el funcionari que ho porta... No... Miri, sobretot en la instal·lació dels tribunals d'instància l'expedient electrònic pot fer alguna cosa extraordinària, que és localitzar els expedients. I ara, en aquests moments, no sabem ni el funcionari que ho porta. Si allí estigués posat, doncs, escolti'm, agilitzem la justícia.

El tema de l'expedient electrònic penal. Escolti'm, necessitem l'expedient electrònic penal. Perquè, si volem lluitar contra la multireincidència, això és un element essencial, tindre-ho informatitzat. Sense això no farem res. I continuem..., els terminis de resolució dels conflictes als jutjats continuen sent molt alts, no s'han reduït pràcticament. Llavors, necessitem que hi hagi... Els atestats electrònics..., que Junts no ha volgut acceptar l'esmena perquè, com que parlàvem de la Guàrdia Civil i això els hi dona molt de *repelús*... Doncs sí, escoltin, la Guàrdia Civil, la Policia Nacional són cossos de seguretat que funcionen a Catalunya i que fan atestats i que fan una labor importantíssima, i que també han d'arribar al jutjat de manera electrònica.

Hem presentat també una esmena que ja vam presentar i hem aprovat i que no s'ha implementat: el tema de l'adreça electrònica única. Mirin, perquè la gent tingui coneixement de lo que ens podríem estalviar. Tots els «emplaçaments» dels jutjats i citacions a societats es fan amb sobre..., s'envia per correus amb acusament de recepció; va el carter a la societat, que firmi l'acusament de recepció. Si això s'implementés, s'ha acabat. El cost econòmic que ens podríem estalviar és enorme.

Per què? Perquè les societats tenen l'obligació de tindre una adreça electrònica única, i a través d'ella les podríem citar, notificar. Saben quin és l'estalvi de costos que tindria això? I de temps, i especialment de temps; reduiríem de manera extraordinària el temps.

I, miri, per experiència personal li podria dir que hi ha vegades que citar una societat costa un any, perquè, si és de fora, a l'exhort, al final la policia local perquè vagi al domicili..., vull dir, pot costar un any citar. Per tant, amb un simple clic, citada una societat; ho vam aprovar a la comissió, i ho hem tornat a portar perquè necessitem que això...

I, escolti, els MASC. Els MASC jo crec que –ho deia la companya– han sigut un fracàs –els MASC han sigut un fracàs. Sí, conseller, han sigut un fracàs. I tinguem-ho en compte. Per què? Perquè hi han bastants jutges que han plantejat qüestions d'inconstitucionalitat perquè és contrari a la tutela judicial efectiva. I, per tant, hi han plantejaments de qüestions d'inconstitucionalitat al Tribunal Constitucional. I, a més, no estan servint; l'únic que fan és retardar els procediments, com si els advocats no negociéssim abans de posar un procediment. Escoltin, estem farts de negociar abans de posar un procediment; hem de donar-hi un tomb. I lo que no és de rebut és que, quan hi hagin entitats professionals que vagin a veure el ministeri, diguin: «Ja poden aprovar mocions com la que vam aprovar aquí o al Congrés que no pensem modificar els MASC.» Això és un error i un insult als diputats i un insult a lo que s'ha decidit en ambdues cambres de representació dels ciutadans. Escolti, hem de modificar els MASC.

I, per últim –ja no em queda temps–, sí que hem de parlar també del tema dels jutges de pau (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) – un segon, president. Dels jutges de pau. Escolti, si els jutges de pau no casen és per culpa de vostès. Van fer un acord, es van equivocar i no van modificar, no van modificar la disposició addicional que modificava el Codi civil, i per això... I el conseller parla de que buscarem una llei motxilla... No, escolti, posem-nos d'acord, tramitem-la al Congrés dels Diputats de manera ràpida.

I, per últim, conseller, com veurà, un dia em va dir que des del Partit Popular no fèiem propostes de justícia; ens hem cansat de fer propostes de justícia. Li prego

que no em digui més que no fem propostes de justícia. En tenim totes aquestes, i si les implementem, segur que la justícia a Catalunya funcionaria.

Moltes gràcies.

El president

Ara és el torn perquè els grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes puguin fixar llur posició. En primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada senyora Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Avui debatem aquesta moció de Junts sobre la situació de la justícia. I, de fet –jo ja ho he dit en reiterades ocasions–, la justícia no funciona. Però segurament, com ja li vaig traslladar, conseller, no funciona, però no compartim tots els àmbits en els que no funciona. Per nosaltres, per Esquerra Republicana, la justícia no funciona perquè una justícia lenta no és justícia, perquè una justícia amb tantes traves no és justícia, una justícia que no és en català no és justícia, una justícia que no protegeix la ciutadania no és justícia, i una justícia que no dona resposta a les víctimes de violència masclista no és justícia.

I ho vull recordar: fa un any aquest Parlament va aprovar l'encàrrec per part d'Esquerra Republicana d'instar el Departament de Justícia a fer un estudi sobre ordres de protecció amb una relació dels jutjats: per què a Catalunya es deneguen més ordres de protecció de les que s'atorguen –ha passat més d'un any i encara estem esperant.

Les xifres són escandaloses. De fet, dilluns mateix, l'Observatori de Violències Institucionals Masclistes va presentar un informe. El seixanta per cent de les queixes són en l'àmbit judicial. Per tant, és l'àmbit judicial on més trobem aquesta violència institucional cap a aquestes víctimes quan fan el pas i interposen una denúncia per violència masclista.

Ho hem dit en reiterades ocasions: hem de treballar en aquest sentit. Ho hem instat així al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. No n'hem tingut resposta. Hem instat així el fiscal superior de Catalunya. Tampoc n'hem tingut resposta. Per tant, esperem que aquest departament estigui a l'alçada i faci aquesta relació de jutjats

per conèixer quins jutjats són els que atorguen menys ordres de protecció i fan aquest tractament vexatori a moltes de les víctimes quan fan el pas i interposen una denúncia.

Però són moltes les causes per què la justícia no funciona. De fet, la diputada de Junts, la diputada Urroz, feia també una esmena i, de fet, en la seva moció, però vostè deia que la multireincidència és una necessitat que demana la ciutadania. I vostès estan enfocats en el fenomen de la multireincidència. Però el que preocupa de veritat a la ciutadania no és la multireincidència, és l'habitatge. I vostès es fixen molt en la multireincidència i poc en els multipropietaris, segurament perquè vostès són –la majoria de vostès– multipropietaris. Però els hi dic una cosa: el que hem de fer amb les mesures que vostès... (*Remor de veus.*) Sí, ja poden riure. El que vostès fan amb les seves mesures és col·lapsar més la justícia, perquè només els hi preocupa –si us plau, una mica de respecte– modificar tota la normativa...

El president

Si us plau, si us plau. La diputada té dret a poder ser escoltada. Jo tinc l'obligació que la puguin escoltar. Endavant, diputada.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Vostès totes les modificacions que duen a terme són per tal de facilitar cada cop més la legitimació activa, perquè cada cop més fins i tot la comunitat de propietaris pugui interposar una demanda de desnonament contra un veí. Per tant, el que volen és desocupar, desnonar i continuar especulant amb l'habitatge. Nosaltres ens hi oposem fermament. Si hi ha algun multireincident són vostès votant en contra de totes les propostes per avançar en matèria d'habitatge, que és el que preocupa a la ciutadania.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Rafael Villafranca Mercé.

Rafael Villafranca Mercé

Gràcies, president. Conseller Espadaler, diputats... Hay tres oficios en los cuales es necesario tener una vocación absoluta: los que enseñan, los que curan y los que juzgan, porque las decisiones que puedan tomar tanto los maestros, los médicos como los jueces inciden de una manera brutal en el futuro de las personas.

Hoy hablamos de justicia. El gran problema que tiene la justicia es su lentitud; una justicia colapsada, incompatible con el principio de tutela judicial efectiva y que incide, por lo tanto, de forma esencial en el futuro de las personas. El sistema judicial con insuficiencia de recursos materiales, tecnológicos, humanos, saturado y sobrecargado, rígido y formalista, con duración excesiva en los procedimientos; este es el sistema judicial que padecemos. La justicia atraviesa, pues, un momento de crisis profunda en términos de eficiencia, accesibilidad y capacidad de respuesta.

De ahí la aparición de la ley de eficiencia procesal y de los mecanismos alternativos de solución de conflictos, los MASC, que, lejos de fomentar una mayor agilidad procesal, han conseguido el efecto contrario: encarecer, ralentizar y entorpecer un poco más –si puede– el proceso judicial.

Mientras la justicia catalana, en estado cataléptico, se ahoga en retrasos, procedimientos eternos y multirreincidentes paseando por las calles, Junts pone trabas idiomáticas para excluir a centenares de jueces, fiscales y funcionarios del resto de España. En su pasada interpelación manifestaron que «sense llengua pròpia tampoc hi haurà justícia plena». Dejen ya de mirar el dedo que señala la luna y céntrense en resolver los problemas reales de la justicia, que son los que son y afectan a todos los catalanes. *(Alguns aplaudiments.)*

También manifestaron que la justicia no es «imparcial ni independent». Imagino que lo dicen por la injerencia e intento de control político sobre esta, como, por ejemplo, fue la ley de amnistía, el mayor acto de corrupción política de nuestra democracia, un mercadeo con causa ilícita, al participar los propios beneficiarios, es decir, ustedes, en el proceso de elaboración de la ley, una autoamnistía, un monumento a la impunidad.

Y dentro de su antología del disparate también manifestaron, en la interpelación, olvidando que en los juzgados no hay conflictos lingüísticos y que usamos las lenguas de forma armoniosa entre todos, dijeron que el catalán, en el ámbito de la

justicia, es una lengua perseguida. Lo dicen ustedes, los artífices de uno de los mayores proyectos de ingeniería social como es la ley de inmersión lingüística, que utilizan comisarios lingüísticos, imponen sanciones a los comerciantes que no rotulan en catalán, que cogen y también controlan a los niños en los patios de los colegios para saber qué lengua usan, o que incumplen sentencias firmes como, por ejemplo, la del veinticinco por ciento de escolarización mínima obligatoria en lengua española. Por cierto, con la connivencia del Govern del señor Illa, que, en una actitud de manifiesta rebeldía, ha buscado fórmulas que puedan dar cobertura a su incumplimiento.

Y hoy es noticia que Illa duplica las multas lingüísticas en 2025 en 486 sanciones y una recaudación de 715.000 euros. La pela és la pela. (*Alguns aplaudiments.*) Tot està dit –tot està dit–, però, com que no en fan cas, cal repetir-ho mil vegades: tant el català com l'espanyol són llengües pròpies de Catalunya. Són les persones, i no els territoris, les que parlen i utilitzen les llengües.

Estamos conformes con su punto primero, acerca del seguimiento del impacto de la ley de eficiencia procesal; el punto 2, para combatir la multirreincidencia; punto 4, referente a la exención de las tasas por asuntos de escasa cuantía, y puntos 5 y 6, que pretenden un mejor funcionamiento de la justicia. De acuerdo también con su punto 7, necesidad de reconsiderar la aplicación de la ley de eficiencia procesal en procedimientos sensibles como son los de familia y los de menores. Y el punto 9, para proveer también más plazas en la Administración de justicia. Nos abstendremos en los puntos 3, 10 y 12, y votaremos en contra del punto 11, referente a la transferencia de las tasas judiciales. Y, por supuesto, votaremos en contra del punto 8, que impone el catalán en la justicia como requisito y no como mérito, porque discrimina y vuelve a su tono de trinchera lingüística al cual nos tienen ustedes acostumbrados.

Ustedes invocan el catalán en nombre de la justicia, pero los *Usatges* y el abad Oliba bebían de la fuente del *ars boni et aequi*, es decir, el arte de lo bueno y lo equitativo. Imponer una lengua como requisito no es equidad, es discriminación; no es justicia, es privilegio separatista. Por esto, desde VOX, pedimos a Junts: dadnos *pau i treva en la llengua*, como habría querido el propio abad Oliba. La verdadera tradición

catalana apela, pues, a la equidad y a la paz práctica, no aferrarse a disputas que erosionan la convivencia y paralizan la justicia, y solucionar problemas concretos, pues no hay más justicia que la justicia del caso concreto. Y esto debe ser resultado de una valoración de los hechos regida por la prudencia y de una aplicación de la ley presidida por la equidad.

Y, para acabar, señores de Junts, el motor de su actividad política es muy simple: ustedes crean el conflicto, lo atizan y luego van de víctimas.

Muchas gracias.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Andrés Garcia Berrio.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades... Avui tenim una moció presentada per la diputada Ariadna Urroz, del Grup Parlamentari de Junts, en la que plantegen la necessitat de millorar moltes qüestions en l'àmbit de la justícia. Hi estem d'acord majoritàriament. Hi donarem suport, excepte en alguns punts molt concrets, perquè considerem que, efectivament, estem en un moment en el que jo crec que caldria que féssim una reflexió veritablement col·lectiva de que durant molts anys, massa anys, no s'ha acabat de tractar de la mateixa manera que altres serveis públics l'Administració de justícia. I, de fet, jo crec que això, el principal impacte en el que s'hauria de plasmar aquesta anàlisi compartida és poder caminar cap a un pacte ampli per la justícia, amb efecte tant a nivell estatal com, evidentment, a nivell català. Perquè el salt d'escala que hauria de fer el Departament de Justícia i els recursos que s'han de destinar per fer que funcioni de veritat com ha de funcionar és molt alt. I jo crec que en aquest punt caldria que féssim una reflexió.

El que no pot ser és que hi hagi gent esperant tres, quatre, cinc anys durant un procés penal, tant efectivament per la víctima, que està tot aquest temps pendent de si ha d'anar al jutjat o no a declarar i si hi haurà condemna o no i llavors se genera una sensació d'impunitat, com, per un altre costat, per la persona que ha estat acusada, perquè no es pot defensar de manera adequada durant tot aquest temps i

té la seva vida sense saber si acabarà en una situació de privació de llibertat o no. I sobretot perquè, com va dir Beccaria a l'inici dels plantejaments del sistema penal modern i actual, les penes..., lo que més eficàcia té de les penes és saber que hi haurà una conseqüència dels actes que s'han produït i que aquests arribaran en un temps adequat.

I faig aquesta reflexió, que l'he fet en moltes ocasions respecte a l'àmbit penal, però crec que també té a veure amb altres jurisdiccions. No pot ser que el temps d'un acomiadament, si no hi ha un acord, sigui tan alt o a l'hora de fer unes mesures, per exemple, d'un divorci. Llavors, jo crec que la sobresaturació i la manca de capacitat de poder resoldre el temps d'espera de la justícia generen problemes en altres serveis públics i ens genera problemes, diguem-ne, a nivell de malestar i té efectes a nivell de salut mental.

Llavors, penso que, si plantejem un servei públic de l'Administració de justícia com un servei públic com qualsevol altre, haurien de fer una redimensió efectiva de la justícia, i tot el que fem serà posar pegats, perquè jo crec que tots som conscients de que no s'ha actualitzat prou. I sí que crec que és important tenir en compte que s'ha acordat darrerament fer créixer el nombre de jutges i jutgesses a Catalunya – noranta-un aquest any, noranta l'any passat–; també un acord amb Esquerra Republicana, en aquest cas també per part del Govern, al qual també hem donat suport. A nivell de fiscalia també s'ha plantejat un anunci de creixement i, en el nostre cas, en els acords als que hem arribat, també a nivell de funcionaris dels jutjats – gestors, tramitadors–; els auxilis judicials no s'estan dotant de manera suficient en aquest canvi que s'ha produït en l'àmbit de la justícia amb la nova llei. I volem també cridar l'atenció perquè és el que diu el sector.

Ara bé, jo crec que hem de fer una reflexió. Créixer noranta jutges o jutgesses i només 350 persones de l'Administració de justícia no és suficient, no és prou. S'hauria de poder dotar amb més capacitat aquests funcionaris per poder fer la feina millor.

Després, altres de les qüestions que aborda aquesta moció tenen a veure amb la llengua. No hi ha una capacitat de les persones catalanoparlants de poder-se expressar amb total normalitat. Queda molta feina per fer. I llavors, en aquest sentit,

considerem que, efectivament, el català..., hem de treballar perquè el català sigui un requisit, un requisit que pot ser en el minut u de poder tenir accés a aquesta feina o se pot treballar, pot ser com un procés de compromís que s'ha de demostrar aquest català al poc temps d'estar aquí treballant. S'ha de trobar l'equilibri, però, en tot cas, hi donem suport. Considerem que sí, efectivament, ha de ser un requisit i no un mèrit.

Hi han altres qüestions concretes, també de les esmenes aportades pel Grup Popular. Donarem suport, per exemple, a la qüestió de la videoconferència. Ha de funcionar de manera adequada, perquè estem parlant d'un dret fonamental, el dret a la defensa. Llavors, en aquest sentit, donarem suport no a tots els punts tampoc. I, en tot cas, considero que hem de caminar cap a aquest pacte ampli en matèria de justícia.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor diputat. Per posicionar el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Xavier Pellicer Pareja, que intervindrà de l'escó estant.

Xavier Pellicer Pareja

Gràcies, president. Bona tarda. Bé, bàsicament, és clar, és evident: la justícia del nostre país està saturada absolutament. Es viu una situació de precarietat per part dels treballadors i treballadores, i tenim una crisi brutal, com no n'hi ha en un altre àmbit, en l'àmbit de la llengua catalana. Per tant, a totes aquelles mesures que van en el sentit de millorar la situació de la justícia, en el sentit de treballar per la millora de la llengua catalana, com, per exemple, fer-lo un requisit, nosaltres hi donarem suport. També a totes aquelles mesures que van centrades en l'àmbit de la recaptació i, per tant, de la millora del finançament de la justícia.

El que no farem és donar suport a totes aquelles mesures que ens sembla que van a vulnerar drets, que van a facilitar desnonaments, que van a perjudicar els i les de sempre i que, en definitiva, van a intentar colar per la porta del darrere una sèrie de mesures pròpies de la dreta i que nosaltres en cap cas podem defensar.

I, en tot cas, acabar donant suport a tot el col·lectiu d'interins i interines, que, en l'àmbit de justícia especialment, s'està patint aquesta mala aplicació del dret europeu i de les sentències europees pel que fa a l'estabilització de les persones interines, i que pensem que el Govern està fent un flac favor a la justícia.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per posicionar el Grup parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Bé; diu VOX que l'espanyol és una llengua de Catalunya perquè són les persones i no els territoris els qui determinen l'idioma natural dels països. L'àrab és una llengua espanyola, senyors de VOX? Perquè hi ha milers de descendents de marroquins amb DNI espanyol que tenen com a llengua materna l'amazic o l'àrab. I, com que Espanya no en té ni idea, de controlar les seves fronteres, es poden trobar que d'aquí unes dècades la llengua materna majoritària dels habitants d'Espanya sigui l'àrab. Serà una llengua espanyola llavors, l'àrab? O quan li toqui a Espanya i no estiguem parlant de Catalunya la llengua nacional la determinaran els territoris i no les persones? Coherència, si us plau.

Pluja intermitent de jutges i magistrats espanyols que venen amb la mateixa assiduïtat amb la que se'n van, deixant constantment paralizats els jutjats del nostre país i desenant milers de ciutadans. I, per acabar-ho d'adobar, el Govern del país veí, en connivència amb algunes formacions processistes avui presents aquí, aprova una reforma integral de l'estructura dels jutjats que ningú havia sol·licitat i que a ningú convenç; en paral·lel, això sí, amb l'obligatorietat de passar pel tràmit dels anomenats «mitjans adients de resolució de conflictes». I no és que estiguem en contra, eh?, de resoldre conflictes de manera fluida i barata, no; del que estem en contra és d'obligar algú que té la casa ocupada o que no rep la pensió alimentària dels fills perquè no disposa de conveni signat a fer un viacrucis d'improbable resultat abans de poder-se acollir a la tutela judicial i resoldre, per tant, la seva situació de vulnerabilitat. En aquests casos s'endarrereix la resolució i, per tant, el patiment de la part demandant.

N'estem tips, que l'Administració catalana percebi els ciutadans com a borinots empipadors i no com a clients a fidelitzar. No podem allargar ni eternitzar procediments que prorroguen situacions injustes i que generen indefensió. El dèficit de jutges, la lentitud a l'hora de resoldre casos i l'allau de peticions fruit de l'augment significatiu d'actes delictius i violents col·lapsen la judicatura. Passin, agafin tanda i seguin, perquè amb les regularitzacions massives que el socialisme pregona no sembla que hagin de baixar les ràtios dels jutjats. O sí? Regularització que, per cert, ha set aprovada el 2026 perquè Junts va avalar la tramitació de la ILP l'any 2024. Sembla que, abans de la irrupció d'Aliança en aquest Parlament, vostès eren plenament favorables a les regularitzacions massives d'immigrants il·legals. De fet, els anys 2000 i 2001, van emetre vot favorable a les regularitzacions del senyor Aznar. Ara, gir de guió, perquè en acabat diguin que Aliança Catalana no és decisiva en aquest hemicicle i en aquest país.

És una vergonya nacional que haguem de demanar permís o perdó per parlar en català als jutjats. És indecent que els catalans siguem pressionats, explícitament o implícitament, per parlar en castellà quan, en paral·lel, s'està oferint servei de traducció gratuït als immigrants. Qualsevol que acabi d'arribar té més drets, doncs, que nosaltres. Topem amb un sistema judicial completament desarrelat, aliè a la idiosincràsia nacional catalana. Vostès proposen exigir que el coneixement del català sigui un requisit real i efectiu per als professionals de la justícia a Catalunya. Nosaltres anem un xic més enllà: volem que es garanteixi l'atenció i la documentació en català per inèrcia, sense que els ciutadans hagin d'especificar-ho, i que s'empri el català en tots i cadascun dels procediments judicials. Diu la dita que qui té llengua arriba a Roma. Si no redrecem el país, aviat és que no podrem ni arribar als jutjats.

Respecte a la lluita contra la multireincidència, la recepta és clara: expulsió immediata de qualsevol immigrant que hagi gosat delinquir, encara que sigui un petit furt. No regularitzar-lo ni donar-li la pagueta, com proposa la bancada esquerra, no; enviar-lo cap a casa seu, i si se li pot embargar el compte o el patrimoni pel valor del bitllet, millor que millor, tu. Els ajuntaments hem de tenir accés a les dades delinqüencials. Les policies locals han d'integrar-se al sistema policial. No podem continuar a les palpentes. Necessitem protegir els nostres vilatans. No se'n diu

«extrema dreta», no; se'n diu «seny i ordre», i ha arribat per quedar-se, per quedar-se i per vèncer.

El president

Per fixar la posició del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Lúdia Ferré Ferré.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, president. Bona tarda, conseller. Diputats, diputades... No me'n puc estar, de començar la meua intervenció dient que el grup d'Aliança Catalana veig que no han xafat mai un jutjat ni tenen idea de dret processal, i ja no vull ni dir de saber lo que son los MASC. (*Alguns aplaudiments.*) Perquè diuen que ningú demanava aquesta reforma, quan justament és el contrari: s'ha fet aquesta reforma perquè era una necessitat que tothom reclamava. Bé, vostès, en la seva línia, eh?

Tornem al tema. Massa sovint parlem de la justícia com una entelèquia, no? Però, bé, és el dret que interactua constantment en les nostres accions més bàsiques. I, per tant, la justícia és un servei essencial que falla. I, quan falla, qui ho pateix és el justiciable i, en definitiva, tota la ciutadania, no? Que avui, en aquest Ple, mos hagi portat la diputada Urroz un altre cop este tema nosaltres creiem que és bo. És bo parlar-ne, és bo posar damunt la taula les mancances, però també el treball que s'està fent des del Govern, en aquest cas, amb el desplegament de la Llei orgànica 1/2025. Natres valorem, eh?, que el grup..., bé, que Catalunya hagi assumit este desplegament com una oportunitat real de transformar el servei públic de justícia. Ja ho hem dit un munt de vegades en comissions, en ple: és una llei complexa, obliga a coordinar-se constantment amb el ministeri, amb el poder judicial, amb els diferents operadors jurídics. Però vostès saben que quan parlem no estem parlant de paraules buides, no? Sabem que tot no és perfecte, s'han de seguir corregint coses, i amb això hi estem completament d'acord. Però creiem que ja no estem en temps de diagnòstic, sinó que ja comencem a veure que aquestes reformes concretes estan donant fruit als diferents llocs del territori, no?

Per començar, jo em faig, en primer lloc, meues les seues paraules amb relació a l'ús del català a l'Administració de justícia. I també els avanço que votarem a favor molts dels punts de la seva moció, però que també n'hi ha d'altres que no els podem

avaluar, bé perquè superen les competències de la Generalitat o perquè contradiuen el model de justícia que n'volem consolidar, o perquè tenen un impacte jurídic o pressupostari que el mateix text no contempla. Lo nostre vot vol ser coherent, i no volem generar falses expectatives aprovant mandats que després no podrem complir o que serien un pas enrere tant en la protecció de drets per a les persones com per a les víctimes, no?

Jo me centraré en los punts que no els donarem suport; per exemple, en lo punt número 2, perquè vostès parlen de l'elaboració d'un protocol policial i judicial per informar els ajuntaments de casos de multireincidència, no? Però n'volem rebutjar per fons, sinó per qüestió de competències, perquè aquesta decisió correspon al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya i, en l'àmbit policial, evidentment, al Departament d'Interior. A més, la comunicació de procediments penals a tercers legitimats, com en els ens locals, correspon als òrgans judicials i al Ministeri Fiscal. Per tant, n'volem pensar que seria poc seriós aprovar aquí un mandat directe del Departament de Justícia sabent que no tenim la clau en aquesta decisió, no?

Quan vostès, al punt 4 –que tampoc hi donarem suport–, parlen de recuperar l'exempció de la taxa judicial, entenem perfectament, eh?, la preocupació de l'accés a la justícia, i com a Grup Socialistes la compartim, però esta exempció que vostès parlen ja va ser objecte d'un recurs d'inconstitucionalitat, i el model actual la va substituir per un sistema que mira el tipus de procediment i, sobretot, la capacitat econòmica del subjecte passiu, no? Llavors, hi han exempcions a persones físiques beneficiàries de justícia gratuïta. La LEC també abarateix els costos als procediments que no superen els dos mil euros quan no és preceptiva l'assistència d'advocat i procurador. Per tant, n'volem pensar que si volem garantir l'accés universal a la justícia, doncs s'han de reforçar la justícia gratuïta i el finançament del servei.

Quant al punt 4 ter, que ha presentat el PP, sabem perfectament..., n'volem saber que s'ha de digitalitzar tot el tema del procediment penal, però sis mesos és impossible, és materialment impossible.

I, bé, m'estic quedant sense temps. Una breu referència als MASC. Tampoc estem d'acord amb treure'ls del que és el dret de família amb menors, perquè a Catalunya ja fa més de vint anys que apostem per la mediació en família, i la veritat, que els resultats són bons, no?

Bé, m'he quedat sense temps. Quant al punt 12, tampoc els podem donar suport, quant a la unificació dels jutjats de violència de gènere. I, bé, bàsicament m'he quedat sense temps.

Però, bé, que sí, que, evidentment, recollim les seues propostes i, bé, hi donem suport. Ja ho veuen. La resta, un altre dia, amb més temps, els hi podem explicar. D'acord.

El president

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Ariadna Urroz Segura.

Ariadna Urroz Segura

Gràcies, president. Molt ràpid. I, amb relació a les esmenes, fer un primer agraïment al Partit Popular, al diputat Huguet, per les esmenes tècniques que ens han presentat en aquesta moció, que nosaltres hem acceptat perquè enteníem que venien a reforçar encara més el que nosaltres amb la moció demanàvem. Com ell mateix ha explicat –i jo no em demoraré més en el temps per no fer-me repetitiva–, hem acceptat les esmenes 1, 3, 5 i 6. Ell mateix ha explicat quin era el contingut d'aquestes esmenes. I algunes d'elles, com ell mateix hi feia referència, reiteren posicionaments que aquesta mateixa cambra ja ha aprovat en altres moments. I, per tant, crec que alguns posicionaments d'aquests avui sortiran en contra quan ja els hem aprovat en comissió o aquí mateix en el Ple del Parlament. Per tant, simplement és contradictori tot plegat, a vegades. I, per tant, nosaltres volíem incorporar-ho, perquè creiem que s'han de fer efectius aquests manaments. I, a la vegada, rebutjàvem les esmenes 2 i 4, que ell mateix hi feia referència, perquè no acceptàriem una esmena que feia referència a la Policia Nacional o a la Guàrdia Civil.

I, amb el poc temps que em queda, president, sí que fer algunes mencions, que no me'n puc estar. Perquè semblava per un moment, o almenys als diputats de Junts per Catalunya els ho ha semblat, que Gabriel Rufián estava aquí al Parlament en lloc d'estar a Madrid quan feien la intervenció els companys d'Esquerra Republicana. Em sap molt greu. Nosaltres no dubtem, i de veritat treballem i som molt conscients que l'habitatge és una preocupació cabdal per a la ciutadania d'aquest país, però crec que també ho és la multireincidència i que no poden negar-ho com ho han fet. En aquest sentit, i mal que els hi pesi a vostès, la llei contra la multireincidència és una realitat, és plenament efectiva. I, per tant, hem de donar eines a aquests ajuntaments perquè puguin exercir l'acció penal. I no només als ajuntaments on governa Junts per Catalunya, sinó també als ajuntaments on governen vostès. Per tant, dit això, ho deixo aquí, president.

I moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt vint-i-cinquè de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els efectes del desemparament de menors

302-00242/15

El vint-i-quatrè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els efectes del desemparament de menors. És presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i per fer-ne l'exposició té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidente. Buenas tardes a todos. Veo que la *consellera* Martínez no ha querido venir a este debate de esta moción. Bueno, ya me dijo ayer que la tenía harta con el tema. La verdad es que más hartos los voy a tener, porque, claro, yo no voy a parar de preguntar por esta cuestión hasta que alguien asuma la responsabilidad del fracaso en la gestión de la DGAIA. Porque, al final, gestionar y

rendir cuentas ante la oposición y, en definitiva, ante la ciudadanía es el trabajo del Govern de la Generalitat, es el trabajo de los *consellers*. O, claro, ¿qué pensaban? ¿Que una *consellera*, no sé, no tiene que dar cuentas? Aunque sea por una gestión anterior. Porque insisto que esto también les está afectando ya ahora en esta legislatura. Y tener esta máxima responsabilidad en Cataluña, evidentemente, conlleva unos deberes. Y si se tiene que responder diez veces sobre una cuestión, pues se hace. Es que solo faltaría. Y los *consellers* tienen la obligación de responder, y nosotros, los diputados de la oposición, tenemos el derecho y la obligación moral también de preguntar, especialmente cuando no paran de salir informaciones al respecto.

Ayer también se nos tachó de «demagogos» –nos dijo la *consellera* Martínez. Bueno, yo les recuerdo que ustedes mismos, en un decreto del Gobierno en esta misma legislatura, reconocieron que se habían dado ayudas que no correspondían por millones de euros. Así que de demagogia, nada; demagogia la suya, que se llenan la boca con la ayuda a los más vulnerables y nos dan lecciones a los demás, pero es que hay 167 millones de euros que nadie sabe dónde están, y nadie dimite tampoco.

También se nos habló ayer de los casos de abuso, y la respuesta fue «y tú más». Esa fue la respuesta que nos dio ayer la *consellera*. Y yo en mi interpelación de hace unos días fui muy clara; yo pregunté si se estaba haciendo seguimiento de las víctimas, pregunté qué apoyo estaban recibiendo por parte de la Generalitat, si tenían soporte jurídico, si tenían soporte psicológico. Eso fue lo que pregunté, pero la respuesta fue «pasa en más sitios».

Y, miren, mi madre para esto tiene un refrán: «Mal de muchos, consuelo de tontos.» Esa no es la respuesta, *consellera*. Esa no puede ser la respuesta, el «y tú más», y menos cuando estamos hablando de desprotección a menores, de abusos y agresiones a menores bajo la tutela, bajo el amparo de la Generalitat. Como no me respondió la *consellera*, doy por hecho que esto no se está haciendo. Y, por tanto, nosotros lo pedimos en el punto 7 de esta moción.

Pedimos también una auditoría independiente, porque el Govern ha hecho una auditoria, sí, y meses más tarde resulta que la Oficina Antifraude encuentra más

indicios que apuntan a un desfalco con la excusa de las plazas de acogida fantasmas. Entonces, ¿qué auditoría han hecho ustedes? ¿No salieron estas informaciones en esta auditoría? ¿O salieron y es que no nos lo contaron? Sinceramente da que pensar. Por tanto, nosotros lo que pedimos, insisto, es una auditoría independiente, una auditoría externa.

También se nos acusó ayer de ir contra el estado del bienestar. O sea, miren, no, los que van contra el estado del bienestar son los corruptos que defraudan el dinero de los más necesitados, (*alguns aplaudiments*) no los que lo denunciemos –no los que lo denunciemos.

Y la pregunta que yo me hago es: ¿por qué no lo denuncian ustedes? Si están preocupados con esta cuestión, si quieren saber exactamente qué es lo que ha pasado aquí, ¿por qué no están investigando estos hechos? ¿Por qué? Es que es inexplicable. Bueno, la única explicación es que ustedes sean cómplices de todo esto, porque, si no, insisto, que alguien nos dé una explicación al respecto.

¿Por qué se acosó al trabajador que se atrevió a alertar sobre lo que estaba ocurriendo? ¿Ustedes han escuchado los audios que tiene de sus superiores diciéndole que retire la denuncia, diciendo que mire hacia otro lado? Son absolutamente vergonzosos. Ha tenido que recibir la protección de la Oficina Antifraude.

Esto es lo que va contra el estado del bienestar, acosar a aquellos que denuncian las corruptelas de la Administración. Insisto que debería darles vergüenza. Así que sí, pedimos una auditoría de verdad. Veremos a ver qué es lo que votan en este punto.

Y pedimos también que el Síndic de Greuges visite los centros periódicamente y que haga también seguimiento de los expedientes, básicamente porque no nos fiamos de ustedes; así se lo digo sin paños calientes.

Por eso también pedimos la puesta en marcha de una unidad externa de denuncia en casos de presuntos abusos dentro del sistema de protección, porque hemos tenido casos recientes de educadores que han abusado de usuarios de estos centros de acogida.

Y, miren, frutas podridas, lamentablemente, puede haber en muchas partes. Lo crucial es poner los mecanismos para detectarlos antes de que actúen y para apartarlos si es que llegamos tarde. Y el Govern debería estar obsesionado con este tema, que ni un solo niño bajo su protección esté desamparado.

Y, miren, hace tan solo unos días, en el marco de la comisión de investigación de la DGAIA, vino a comparecer la *exconsellera* Neus Munté. Durante su mandato salieron a la luz los abusos del pederasta de Castellans. Yo le pregunté a ella, igual que le pregunté el otro día a la señora Martínez. ¿Sabe cómo empezó su respuesta? No me dijo que estuviera harta; la señora Munté pidió perdón. Y, miren, yo desde esta tribuna he sido muy crítica con Convergencia, pero al César lo que es del César, y qué diferencia de respuesta –qué diferencia. Más humildad y más autocrítica, porque lo que ha pasado en la DGAIA es injustificable –es injustificable.

Y yo insisto –y con esto acabo, presidente–, todo mi reconocimiento, evidentemente, a aquellos trabajadores que se están dejando la piel en la DGAIA, que trabajan bajo circunstancias que no son deseables, porque hay falta de recursos materiales, porque hay falta de recursos humanos, pero también toda mi repulsa para quienes se aprovechan del sistema y se enriquecen a costa de los que más lo necesitan. A esos, ni agua.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Té la paraula ara, per defensar les esmenes presentades, el Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula la diputada María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora vicepresidenta. En Cataluña estamos siendo testigos de una verdadera atrocidad. El sistema de protección de la infancia y la adolescencia, que debería ser un refugio seguro para los más vulnerables, se ha convertido en todo lo contrario, un entorno de abandono, descontrol y de abusos, que, además, ha permitido que determinadas empresas se enriquezcan con toda esta situación y que hagan negocio con la inmigración ilegal. Y que todo esto ocurra, según un testigo protegido, con la connivencia de la Administración pública.

No hablamos de fallos puntuales; hablamos de una verdadera trama de corrupción organizada, actualmente investigada por la fiscalía, donde empresas subcontratadas por la Generalitat han dejado sin protección a menores bajo la tutela que han sido víctimas de desamparo, de explotación, incluso de agresión sexual.

Y, mientras todo esto pasaba, estas empresas se llenaban los bolsillos con el dinero de todos los catalanes, usando a los menores extranjeros no acompañados, a los MENAs y a los ex-MENAs.

Miren, la confianza de los catalanes está rota. Y esto solamente se recupera asumiendo responsabilidades. Quien ha fallado debe caer. Exigimos al Govern que deje de esconderse tras discursos vacíos y falsarios o detrás de una comisión de investigación que es una verdadera pantomima. Una comisión que nace ya tarada, porque su mesa está formada por los responsables directos de lo ocurrido, el Partido Socialista y Esquerra Republicana de Catalunya; donde vienen las fundaciones investigadas por fiscalía, Resilis y Mercè Fontanilles, o los implicados en todo este fraude, como son Ricard Calvo, exdirector de la DGAIA, o los exconsejeros Dolors Bassa o El Homrani u Oriol Amorós, que está presente en la mayoría de los chanchullos señalados por Antifraude y por el Tribunal de Cuentas, a darnos lecciones de cómo se debe gestionar un departamento cuando son ellos los señalados por desmantelar en el que trabajaban.

La DGAIA ha demostrado ser un nido de irregularidades, fraudes y puertas giratorias, marcado por el desamparo, la desprotección y el maltrato a niños a su cargo. VOX exige blindar los derechos de los menores y de sus familias frente a la arbitrariedad administrativa. Por eso apoyamos la medida de permitir la revisión de los expedientes desde el 2010 si los afectados lo solicitan, porque la verdad no prescribe y la opacidad es el mejor aliado del abuso.

Y lo peor, lo que resulta especialmente grave, es que todos ustedes den como respuesta al sufrimiento de estos niños una única alternativa, el suicidio asistido, como hicieron con Noelia. Ofrecieron la muerte a quien necesitaba ayuda ante este sistema fallido y corrupto.

Está claro que han fracasado sus políticas sociales y sus políticas públicas de salud mental, y esto exige una respuesta contundente: más recursos, más profesionales y

más acompañamiento. Y de ahí, nuestras enmiendas. Exigimos la devolución inmediata de todos los menores extranjeros no acompañados a sus países de origen, para que se hagan cargo de ellos sus familias o las autoridades responsables.

Y exigimos saber cuáles de ellos mienten y son mayores de edad y que sean igualmente repatriados. Porque, primero, los menores donde deben estar es con sus familias y en su entorno, porque lo demás, quedarse con los menores de otros países, es un secuestro institucional. Y, segundo, porque, mientras ustedes dicen que carecen de recursos para dar seguridad a los menores españoles tutelados, están gastando miles de millones en MENAs y ex-MENAs. Y ya está bien de tomarnos el pelo, ya está bien de desproteger a los españoles vulnerables. Primero los de casa, primero nosotros, los españoles, en ayudas y en protección. Prioridad nacional –prioridad nacional–, señores diputados.

Y no digan que no quieren prioridad nacional; si ustedes ya la están aplicando en sus casas. Sus hijos, en sus casas, van primero que mis hijos, así que no digan que no quieren prioridad nacional. Lo que no quieren es prioridad nacional para los españoles ni para los catalanes. *(Alguns aplaudiments.)*

Miren, aquí no caben medias tintas; o se está del lado de los españoles y se protege a sus menores, o se es cómplice del sistema que les ha fallado y que prioriza a los que vienen de fuera, pasando por encima de sus derechos. Prioridad nacional en la utilización de recursos sociales, prioridad en el cuidado de los niños y de los jóvenes españoles, porque es el deber de nuestros gobernantes, cuidar de su pueblo, no del pueblo de Mohammed VI. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Y termino, señora vicepresidenta. Créanme si les decimos que nos dan completamente igual todos sus ataques y todos sus descalificativos, porque nosotros sabemos perfectamente a quién nos debemos, y nos debemos a los españoles. Así que, una y mil veces, prioridad nacional.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari de Junts, la diputada Ennatu Domingo i Soler.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, consellera. Bona tarda, diputats i diputades. Diputada Roldán, estem d'acord amb una cosa, que cal recuperar la confiança dels ciutadans en el sistema de protecció i atenció a la infància i adolescència de Catalunya. Però no ho farem en el marc polític i conceptual de l'extrema dreta, que vostès han adoptat acceptant les dues esmenes de VOX.

Però tampoc ho farem amb aquesta moció, que ho barreja tot i no aporta res. Ho farem forçant el Govern a ordenar, a endreçar el desgavell a la DGAIA i a implementar una reforma ben pensada i integral del sistema de protecció de la infància i adolescència i exigint encara, tant com faci falta, explicacions sobre les irregularitats a la DGAIA del 2016 al 2020, tal com indica l'informe de la Sindicatura de Comptes.

Vostès han adoptat, han acceptat l'estratègia de l'extrema dreta, que és fer soroll, estigmatitzar la infància més vulnerable i no escoltar els experts en infància del nostre país que han comparegut a la comissió d'investigació sobre la DGAIA al Parlament i han posat sobre la taula propostes que sí que tenen el consens social.

El Síndic de Greuges va comparèixer a aquesta comissió d'investigació i ens va recomanar reformar, modificar la normativa per prohibir per llei que els menors de zero a sis anys estiguin posats en centres residencials. Avui hi ha 280 infants de zero a sis anys que necessiten famílies d'acollida, famílies d'adopció, i el Departament de Drets Socials no ha millorat la situació d'aquests infants en dos anys de legislatura.

Per tant, cal que el Govern impulsi una campanya per explicar aquesta problemàtica als ciutadans i que millori el suport i l'acompanyament a famílies que vulguin i puguin acollir o adoptar aquests infants que han de créixer en un entorn familiar.

El Síndic de Greuges també ens va recomanar canviar el reglament estatal perquè l'informe de desemparament el faci un equip tècnic amb l'acompanyament d'un jutge especialitzat en família i infància, perquè creiem que el trenta per cent, no?, com

vostès saben, de desemparament es fa per negligència, i calen garanties perquè aquests infants es quedin, doncs, en un entorn familiar, com he esmentat. I aquesta és una proposta que nosaltres ja hem defensat al Congrés dels Diputats. Però en cap cas el Síndic de Greuges ha defensat les propostes que vostès ens presenten en aquesta moció.

Finalment, quan tinguem les conclusions de la comissió d'investigació de la DGAIA del Parlament, i si aquestes avalen aquestes propostes, nosaltres, evidentment, serem els primers en donar-li suport. Però ara i així no ho podem fer, o sigui, no ho podem fer amb aquest marc conceptual de l'extrema dreta, que ens han demostrat que ja l'han integrat completament en el seu discurs i en les propostes d'aquesta moció.

De fet, pel que fa al punt 4, vostès, o sigui, estan tergiversant les coses. Una mort digna no és un suïcidi assistit i mai ha estat una solució als problemes de salut mental. Vull dir, si els hi preocupen tant els problemes de salut mental, per què no donen suport a la nostra proposició de llei de promoció i protecció de la salut mental dels infants i juvenil de Catalunya, que ahir vam presentar nosaltres i que va defensar la nostra diputada Rosa Jové?

En definitiva, aquesta moció no només... O sigui, ens l'hem mirat, ens ho hem pensat, perquè només es podia agafar amb pinces, aquesta moció, però ens ho han posat molt fàcil després de la negociació que han fet amb VOX. Hi votarem en contra en la seva totalitat.

Però alerta, perquè han agafat el marc conceptual de l'extrema dreta, i el discurs que acabem d'escoltar de la diputada de VOX, del diputat aquest matí també de VOX, és inacceptable en aquest Parlament democràtic. I crec que, si no fem res o no actuem, en patirem les conseqüències.

I ho seguirem repetint, perquè això és inacceptable, i crec que tergiversar, manipular la informació amb la feina que estem fent en aquesta comissió d'investigació ho trobo inacceptable en un tema tan sensible com aquest.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Bé; gràcies, vicepresidenta. Bona tarda, consellera, diputats i diputades. Mirin, avui parlem d'un tema extremadament sensible: la protecció de la infància i l'adolescència. I, precisament per això, cal dir les coses pel seu nom.

Això no és un terreny per fer política fàcil ni per buscar titulars. I, malauradament, és exactament el que fa aquesta moció del Partit Popular, perquè, quan parlem de menors tutelats, no parlem d'un relat polític. Parlem de drets, parlem de vides, de responsabilitat pública, i vostès ho redueixen a una estratègia de desgast.

Mirin, nosaltres no negarem les mancances que té el sistema de protecció del nostre país. Seria irresponsable. Però el que tampoc farem és comprar un relat simplista, interessat i profundament injust amb tot el sistema públic, que, malgrat les dificultats, funciona i protegeix, que és el més important.

Vostès dibuixen un escenari de fallida general, com si ningú fes bé la seva feina, com si els professionals miressin cap a una altra banda, com si l'Administració fos negligent per sistema. I això no només és fals, sinó que és perillós, diputada Roldán –és perillós. Perquè darrere d'aquest relat hi han centenars de professionals –treballadores socials, educadores socials, integradores socials, psicòlogues– que cada dia sostenen situacions duríssimes amb recursos sovint insuficients. I la resposta davant d'això no és assenyalar-los; és reforçar-los.

Parlen de depurar responsabilitat de manera genèrica. Nosaltres en diem «rigor, garanties i respecte», perquè, quan hi ha hagut casos greus, la justícia ha actuat, i vostè ho sap, diputada Roldán. I el que toca ara, evidentment, és millorar aquest sistema, no utilitzar casos concrets per desacreditar tot el sistema en bloc.

Proposen fins i tot una revisió massiva d'expedients des del 2010, i això, francament, no és seriós. És generar inseguretats jurídiques, és revictimitzar persones i és col·lapsar un sistema que el que necessita és estabilitat, són recursos i, sobretot, diputats i diputades, el que necessita és confiança –necessita confiança.

També plantegen duplicar funcions del Síndic de Greuges, i això no és reforçar garanties; és generar confusió. El que cal és enfortir el que ja tenim, no construir circuits paral·lels per fer veure que es fa alguna cosa. I, encara més preocupant, barregen qüestions com el suïcidi assistit amb una moció com aquesta, i creiem que això no és acceptable.

Però hi ha un element que retrata especialment aquesta moció: les esmenes que han acceptat vostès del Grup de VOX. Perquè vostès han incorporat propostes que plantegen la repatriació de menors estrangers no acompanyats i el tancament dels centres, com si aquests infants fossin el problema. I això no només és ideològic, diputada Roldán. Això és profundament irresponsable i és comprar l'agenda de l'extrema dreta. Perquè els menors són menors, per molt que ens agradi o ens deixi d'agradar, i independentment del seu origen, són menors. I aquesta moció el que ens ve a situar és que hi ha menors de primera, perquè han nascut o són d'un origen, i menors de segona, perquè han nascut i tenen un altre origen. Això és el que ens planteja aquesta moció.

Nosaltres li diem: per responsabilitat, per tots els infants del nostre país, per les professionals, el nostre vot a aquesta moció és un no –és un no–, perquè no podem continuar desprestigiant el sistema de protecció de la infància del nostre país, que segur, si en parlen i en tenen oportunitat i ho poden fer amb tants joves que han passat pel sistema i que avui tenen un present i un futur, els hi canviaria molt la mirada i segurament aquesta moció no l'haguessin redactat com l'han redactat.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Moltes gràcies, diputada. Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari Comuns, i té la paraula la diputada Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, vicepresidenta. Consellera, diputades, diputats... Permeti'm que comenci amb una asseveració molt rotunda, i és que la protecció de la infància no pot ser un camp de batalla.

Avui ens porten a debat una moció que, sota el vernís de la preocupació pels més vulnerables, en realitat, amaga un exercici considerable de populisme. Parlen de recuperar la confiança, però la seva única estratègia és dinamitar-la. No els importa la protecció dels menors; els importa el soroll que poden generar utilitzant el dolor de les víctimes per intentar esgarrapar un vot. Utilitzar els infants com a munició política no és fer oposició; es degradar la institució i, el que és pitjor, revictimitzar aquells que, precisament, hauríem de protegir amb el màxim consens i amb el màxim rigor.

Entrem al fons. Demanen auditories i unitats externes com si el sistema funcionés amb una mena de buit legal. Ignoren deliberadament que ja existeixen mecanismes de control i que el que necessita el sistema no són més estructures paral·leles per alimentar aquest relat de sospites, sinó recursos i estabilitat.

Ja existeixen les auditories de la Sindicatura de Comptes, i estan en marxa els treballs de la comissió d'investigació que vostès mateixos esmenten. Una auditoria independent externa és, en realitat, una forma de gastar diners públics a la cacera d'un titular periodístic. Com ens sembla una falta de respecte a l'excel·lent tasca de el Síndic de Greuges, també de la seva adjunta d'infància, aquest intent de polititzar una figura independent i de prestigi amb allò que en diuen «una doble garantia». La ciutadania pot acudir a la síndica –de fet, així ho fa– per sol·licitar la supervisió de la tasca de l'Administració, això sí, respectant la seva independència.

Parlen també a la moció d'una exigència democràtica, d'assumir i depurar responsabilitats. Molt bé. Parlem-ne, de responsabilitat. Saben perfectament que ja s'ha constituït en aquesta cambra una comissió d'investigació sobre l'activitat de la DGAIA, un espai de treball seriós on compareixen experts, on compareixen responsables per esclarir els fets amb rigor, també per fer propostes. Però, quina és la seva actitud en aquesta comissió? Parlem-ne. Mentre els professionals i les entitats intenten aportar llum, vostès només hi van a buscar l'incendi. Per cert, junt amb el grup esmenant. No hi van a esclarir res; van a col·locar un relat prefixat. És d'un cinisme gairebé inacceptable que demanin auditories veritables mentre boicotegen amb el seu soroll i la seva falta de rigor el treball de la comissió parlamentària que ja està en marxa.

Per vostès, la veritat és el de menys. El que busquen és el titular a qualsevol preu, encara que el preu sigui la credibilitat del sistema que protegeix els nostres infants. I, per tant, això porta, precisament, a fer de la discriminació el fil conductor de la seva acció política en matèria d'infància.

Però el punt on la seva demagògia assoleix ja el paroxisme és l'apartat quart. Barrejar el debat salut mental, allò que vostès en diuen «suïcidi assistit», i menors tutelats en una moció és pervers, fins i tot per als seus estàndards, en una mostra clara de que no han vingut a parlar de la DGAIA, tampoc del benestar dels infants tutelats, sinó que han vingut a barrejar conceptes de forma malintencionada per generar por i confusió a parts iguals a la societat catalana.

I permetin-me que els digui amb tota rotunditat que no ens mereixen cap credibilitat. Vostès demanen plans de xoc i augments de plantilles. La pregunta és obligada: allà on vostès governen o on han governat apliquen aquestes receptes? Perquè la realitat és que el seu model sempre ha estat el de la retallada en serveis socials i la privatització de l'atenció pública. I, per tant, aquestes apel·lacions a l'augment de recursos no mereixen cap credibilitat.

Els preocupen tant els menors desemparats que a les comunitats autònomes on governen no es van dignar a assistir al consell interterritorial d'infància on s'havia de tractar la implementació de mecanismes necessaris per garantir la protecció de tots els menors, sense discriminació per raó d'origen. Clar que fa temps que en realitat ja apliquen a la pràctica la preferència nacional que tot just acaben de pactar a Extremadura sense importar-los el dolor que causaran a milers de persones.

Avui venen aquí a donar lliçons sobre acolliment familiar, quan, en realitat, vostès bloquegen polítiques d'acompanyament real que no encaixin amb la seva visió restrictiva de la societat.

Demanen revisar expedients des del 2010. Per què no des del 90? El que busquen no és justícia, no és millora del sistema, sinó una causa general contra els serveis socials de Catalunya. La protecció de la infància és un repte massa seriós per deixar-lo en mans del seu partidisme.

El sistema té deficiències? Efectivament. Aquest grup les ha denunciat a bastament i treballa per superar-les. Hem denunciat que aquest sistema necessita superar

determinades situacions, i cal quelcom més que canviar el nom per fer possible una protecció dels infants i adolescents desemparats. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I acabo, vicepresidenta. Però cal treballar cada dia amb els professionals, i no contra ells, per aplicar solucions. Els abusos són una realitat dolorosa que existeix. Depuració i justícia; així es fa en seu judicial, sense necessitat de judicis paral·lels en aquesta cambra.

Els menors de Catalunya es mereixen un debat a l'alçada de la seva dignitat, no una moció que els utilitzi com a mers objectes de propaganda. Comuns estem a favor de protegir els menors, però en contra de la por i la instrumentalització com a polítiques estructurals. No cal dir que votarem en contra de la seva proposta de moció.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Mixt, i té la paraula la diputada Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Una diputada socialista ha dit fa un moment que jo no havia trepitjat un jutjat en ma vida, perquè, segons ella, tothom avala la reforma integral de l'estructura dels jutjats. Vuitanta-quatre per cent dels advocats la valoren negativament. Noranta per cent dels procediments de mitjans adients de resolució de conflictes s'han endarrerit. No són dades de la Sílvia Orriols; són dades del Col·legi d'Advocats –abril 2026. Potser és vostè qui no ha trepitjat mai uns jutjats. Per desgràcia, jo me'n faig uns tips, perquè tota l'estona he de denunciar membres de l'extrema esquerra i membres de la comunitat musulmana per amenaces i per agressions. Per tant, de lliçons, les justes.

Arrabassar fills a famílies catalanes pobres en comptes d'ajudar-les, i tutelar adults estrangers que fingeixen ser menors i que tenen pares al Marroc. Sembla que aquest és l'objectiu del sistema de protecció de la infància a mans del socialisme que ens mal governa. Un sistema que, amb penes i treballs, trampeja el col·lapse diari, sense planificació i sense recursos suficients.

Ho dèiem ahir: o apostem per un estat del benestar que garanteixi serveis de qualitat als contribuents o reformulem la nació catalana i la inscrivim al llistat internacional d'ONGs, però tot alhora no pot ser.

13 d'abril del 2026. Un pederasta del Raval accepta vuitanta-tres anys de presó. La víctima? Una nena dotze anys tutelada per la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. El Govern de la Generalitat, que presumptament l'havia de protegir d'un entorn familiar precari, la va autoritzar a viure amb un adult de vint-i-cinc anys quan ella en tenia quinze, un adult que la va violar i prostituir.

No, no és cap anècdota ni cap relat fantasiós de la suposada extrema dreta independentista. És la realitat que vostès provoquen amb la seva irresponsabilitat i amb la seva arrogància. Suposo que, de tant defensar i blanquejar l'islamisme, n'han acabat comprant el marc mental fins al punt de considerar lícita i normal la convivència entre una menor i un adult. Les conseqüències d'aquesta follia *woke* les ha pagat una nena innocent que vostès s'havien compromès a custodiar.

En una operació llampec decideixen que la millor manera de minimitzar la malversació de fons públics en adjudicacions irregulars, xifrada en més de 2.000 milions d'euros, i els creixents escàndols d'abús sexual infantil, és canviar de sigles, i, «tatxan»!, la DGAIA desapareix. Un canvi de nom que passarà, però, factura als catalans, perquè aprofitant l'avinentesa el Govern Illa anuncia la contractació –o potser, per ser francs, hauríem de dir «la col·locació»– de tres-cents treballadors socials més; riu-te tu de la compra de mascaretes que va fer quan era ministre. En aquest edifici que és la DGAIA, podríem dir que hi ha dues plantes: a la primera s'hi situa el frau econòmic i a la segona, el frau migratori. Dos mil sis-cents immigrants il·legals, suposadament menors d'edat, xuclant els nostres recursos mentre els pares beuen te i mengen pastetes al Marroc, satisfets d'haver-nos enjoncat el fill, i 3.500 immigrants il·legals més que ja són a la fase d'extutelats, cobrant la pagueta corresponent i fent transferències regulars, perquè el te i les pastetes –abans m'he descuidat de dir-ho– els hi posem nosaltres.

El setanta-vuit per cent dels MENAs reconeixen que han consensuat amb els progenitors la seva aventura migratòria, un pla familiar perfectament dissenyat perquè els contribuents catalans paguem la festa. El cinquanta-cinc per cent admet que els seus pares no els acceptarien de tornada a casa sense que resolguin prèviament la situació econòmica de la unitat familiar. El 2024, la fiscalia va practicar 356 proves d'edat als MENAs de Catalunya, determinant que no eren menors; 356

adults que vostès van permetre que dormissin amb menors als centres que gestionen. Abans de tornar-me a dir que vulnero drets humans, netegin-se la boca.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari del PSC i Units per Avançar, té la paraula, tot seguit, la diputada Mónica Ríos García.

Mónica Ríos García

Bé; moltes gràcies, vicepresidenta. Bona tarda a tothom. Bé, des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar volem fixar una posició clara respecte a aquesta moció. En primer lloc, rebutgem el relat que presenta el sistema de protecció de la infància i l'adolescència com un sistema amb deficiències estructurals greus. En els darrers anys aquest sistema ha hagut de fer front a un increment molt significatiu de la demanda, que ha tensionat els recursos disponibles, i s'han produït algunes situacions greus que ens preocupen i ens ocupen. Però aquestes no es poden extrapolar per desacreditar el conjunt del sistema ni la feina dels professionals que hi treballen.

Malauradament, senyora Roldán, el risc zero no existeix. I, si no, preguntin-ho a Ayuso: seixanta-nou denúncies en un any i mig per abusos sexuals als centres de menors. ¿Son ustedes cómplices de eso?

En segon lloc, pel que fa a la confiança ciutadana, el Govern ja està actuant. S'ha impulsat un pla de transformació amb una nova estructura organitzativa, nous perfils professionals i millores en la capacitat de resposta. Per tant, no partim de zero, sinó d'un procés de reforma en marxa.

Pel que fa a les propostes de nous mecanismes de supervisió, considerem que no són necessàries en els termes plantejats. Ja existeixen instruments de control com el Síndic de Greuges, amb el qual el departament col·labora de manera habitual i que ja exerceix funcions de supervisió i garantia de drets. Cal preservar el seu paper institucional sense generar duplicitats ni confusions competencials. A més, s'han reforçat els mecanismes interns del sistema, amb la creació de noves unitats, com el Servei de Revisió de Protocols i Seguiment d'Incidències, i amb el desplegament

de la figura de la procuradora dels infants, que ha de contribuir a la millora de la protecció efectiva dels seus drets.

També s'estan impulsant mesures concretes per reforçar les garanties en els processos de desemparament: des de la millora dels instruments de valoració de risc fins a l'assistència jurídica a les famílies, la revisió dels protocols o la creació d'espais de supervisió amb experts externs.

Pel que fa a la proposta d'una auditoria externa, miri, a la interpel·lació vostè es va queixar que a aquest Parlament s'havia creat una comissió d'investigació sobre el Patronat de Protecció de la Dona, però que en aquest Parlament no s'investigava el que passa als centres de menors. La veritat, jo gairebé entro en col·lapse. No és vostè la que assisteix a la comissió d'investigació de la DGAIA, o és un holograma? Sembla, sorprenentment, que cal recordar que ja hi ha una comissió d'investigació parlamentària en marxa que està analitzant aquests fets en profunditat. Vuit hores va durar la sessió de dilluns.

En l'àmbit de la salut mental infantil i juvenil, el Govern ja està desplegant mesures amb una base pressupostària i planificació existents, amb un increment dels recursos, nous professionals i programes específics d'atenció a la complexitat. El departament també treballa per reforçar l'acolliment familiar i per millorar el suport a les famílies acollidores.

En definitiva, rebutgem una visió que no reflecteix la realitat del sistema i apostem per continuar millorant-lo amb mesures concretes, rigoroses i ja en desplegament. I volem continuar en aquesta línia i no només amb paraules. Tant és així que al pressupost s'hi destinaven 111 milions d'euros addicionals per a la DGPPIA.

Miri, ahir per unanimitat es va aprovar el Decret 1/2026 per desplegar la llei ELA, on el Govern ha anat més enllà, ampliant la cobertura estatal. Vostè va criticar en la seva interpel·lació que és una llei que va deixar al calaix el Govern del president Sánchez. Sap què va fer el PP amb M. Rajoy per la llei de la dependència? En va reduir les quanties, especialment les destinades als cuidadors familiars, als que també va treure la cotització de la seguretat social; també va endurir els requisits d'accés. En resum, menys beneficiaris i ajudes més baixes. En total, va reduir l'aportació de l'Estat en més de 5.000 milions d'euros. Fins i tot va verbalitzar que

aquesta llei era inviable. I, per sort, amb el Govern socialista tot el que es va carregar el PP ho estem recuperant.

Votarem en contra de la seva moció, perquè vostès són els de la prioritat nacional, els de la privatització dels serveis públics, i els de «sí a la guerra». I nosaltres som els de la igualtat d'oportunitats, els del reforç al nostre estat del benestar i els del «no a la guerra».

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per pronunciar-se tot seguit sobre les esmenes, té la paraula la diputada Lorena Roldán i Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gracias, vicepresidenta. Para pronunciarme sobre las enmiendas que, como bien han apuntado alguno de los grupos aquí, hemos aceptado.

Señora Domingo, no sé si ayer es que desconectó de la sesión, pero mi grupo apoyó su ley para la salud mental infantojuvenil. Hay que estar un poquito más atenta (*alguns aplaudiments*) cuando se viene aquí a la tribuna.

Y, por cierto, respecto a las enmiendas, una de ellas habla precisamente de que los menores con quienes deben estar es con sus familias. Y yo llevo aquí toda esta legislatura escuchándoles a ustedes en esta tribuna, y también en la comisión de investigación de la DGAIA, diciendo exactamente lo mismo: que los niños no pueden estar en centros institucionalizados. ¿Eso qué pasa, que solamente vale para los niños catalanes, no vale para el resto? ¿Cómo era eso, señora Driouech? ¿Menores de primera y menores de segunda? Prioridad nacional, ¿no? Eso es lo que parece. Los de fuera, estos, con sus padres, no. Es que no tiene ningún sentido. (*Alguns aplaudiments.*) Entonces, sí, los niños tienen que estar con sus padres, sean de aquí o vengan de donde vengán.

Por último, voy muy rápida, que me queda un minutito. La señora Lozano nos preguntaba que si nosotros aplicamos estas mismas medidas en aquellos sitios donde gobernamos. ¿Y ustedes, señora Lozano? Pregúnteles a sus socios de Compromís, con la señora Mónica Oltra, que tiene ahora mismo juicio oral abierto (*alguns aplaudiments*) por posible encubrimiento de los abusos a menores de su

marido. *(Veus de fons.)* ¡Sí señora! –¡sí señora! Juicio oral. No vengan aquí a darnos lecciones de nada –de nada–, señora Lozano.

Por último, también me quiero referir al Grupo de Esquerra Republicana, que ha dicho que, bueno, no podemos hablar aquí del fracaso de la gestión. Ah, ¿no? ¿Esto no es fracaso de la gestión? Perder 167 millones de euros que no sabemos dónde están, ¿eso no es fracaso de la gestión? Tener juicios por casos de abusos a menores de vigilantes y de cuidadores de los centros, ¿eso no son casos de fracaso? Tener a una niña captada por una red de pederastia mientras estaba bajo la guarda de la Generalitat, ¿eso qué es? ¿Un caso de éxito, señora Driouech? Pues menuda noción de éxito que tienen ustedes. *(Alguns aplaudiments.)*

Y, miren, para acabar *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* y muy rápidamente, me preguntaba la señora Ríos, nos hablaba de complicidad. Mire, cómplice es el que calla y consiente, que es exactamente lo que hace el Partido Socialista.

Gracias.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 25 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de mobilitat al Maresme

302-00243/15

I, tot seguit, passem al vint-i-cinquè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpel·lació... *(Remor de veus.)* Si us plau, calma, diputats; és el darrer punt. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de mobilitat al Maresme, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i per exposar-la té la paraula la diputada Lluïsa Llop Fernàndez. *(Persisteix la remor de veus.)* Els demano que els que vulguin abandonar l'hemicicle ho facin en silenci, si us plau.

Lluïsa Llop Fernàndez

Gràcies, presidenta. Vinga, diputats, diputades, que ja és la darrera moció del Ple. Consellera, diputats, diputades... Fa quinze dies, en aquest mateix Ple, vaig formular tres preguntes molt clares en la interpel·lació a la consellera Paneque que anaven al nucli del problema de la mobilitat al Maresme: si el Govern estava disposat a impulsar un pla específic de mobilitat amb visió comarcal; si estava disposat a prioritzar actuacions concretes en l'R1, el transport per carretera, la connectivitat sanitària i els municipis d'interior, i si estava disposat a obrir un debat rigorós sobre el model ferroviari de futur al Maresme, incloent-hi l'alternativa del trasllat progressiu de l'R1 cap a l'interior. I la resposta va ser clara per part de la consellera, en aquest cas, que va ser «sí, sí i sí». Per tant, avui la qüestió ja no és si hi ha voluntat política; la qüestió és aterrar el com i el quan, i això és exactament el que pretén aquesta moció.

Perquè el que avui els hi portem aquí, igual que fèiem en aquella interpel·lació, no és un recull de queixes puntuals –no és una freqüència concreta d'un autobús, no és un increment de freqüències, no és una errada en el servei–, no són coses puntuals, que també cal solucionar, evidentment, sinó que el que portem és una resposta estructural a un problema que també és estructural.

El Maresme és una comarca amb més de 470.000 persones habitants, lineal, amb una forta dependència d'un únic corredor ferroviari vulnerable, amb un servei de rodalies poc fiable, infraestructures viàries tensionades, transport per carretera insuficient i desigualtats territorials que afecten especialment els municipis d'interior i que afecten serveis tan bàsics com l'accés a la sanitat. Per això, aquesta moció fuig dels pedaços i planteja una resposta real, integral, comarcal, calendaritzable i, sobretot, fiscalitzable.

En primer lloc, aborda la qüestió ferroviària. L'R1 és una infraestructura crítica i fonamental per al Maresme, però també és un dels seus principals punts de vulnerabilitat. Per això proposem abordar-ho des de dos aspectes: un pla de xoc immediat, una auditoria independent amb actuacions urgents de millora i protocols clars quan el servei falla, però alhora obrir d'una vegada un debat tècnic i polític rigorós sobre el corredor ferroviari de futur en el Maresme, amb un grup de treball real, amb totes les alternatives sobre la taula, també les d'un trajecte per l'interior, i

amb conclusions que hagin de tornar a aquest mateix Parlament. Protegir l'R1 actual no pot voler dir renunciar a planificar el futur. I tot això, a més a més, és plenament compatible amb un traspàs ja de la línia R1 a la Generalitat.

En segon lloc, aquesta moció aborda el transport interurbà per carretera, que ha de deixar de ser un recurs secundari. Proposem un reforç immediat del sistema, especialment als corredors més tensionats i quan hi ha incidències ferroviàries, però també una planificació comarcal real, que connecti millor el litoral amb l'interior i que doni resposta a una demanda que no pot continuar esperant.

En tercer lloc, la moció proposa posar al centre la connectivitat sanitària i la mobilitat dels municipis d'interior. No és acceptable a hores d'ara que arribar a l'hospital continuï sent una cursa d'obstacles, ni que el lloc on vius determini l'accés que pots tenir als serveis. Per això, proposem un pla específic de connectivitat sanitària i una prova pilot de transport a demanda per cobrir allà on el sistema convencional no arriba.

En quart lloc, plantejem una mirada integrada del sistema viari, amb un pla estratègic comarcal que tingui en compte els nous fluxos derivats de l'alliberament de la C-32, la pacificació de la nacional 2, la connexió entre el litoral i l'interior, i la necessitat de planificar amb criteris de sostenibilitat, intermodalitat i participació sobretot del propi territori.

Finalment, un element que entenem absolutament clau, i és que sense governança no hi haurà una solució estructural. Per això proposem un espai estable de coordinació entre la Generalitat, evidentment, els ajuntaments, el consell comarcal, els operadors, les persones usuàries, no només per diagnosticar, sinó per definir actuacions, per fer-ne el seguiment, per fiscalitzar i per retre comptes.

En definitiva, el que avui plantejem és molt simple: passar del reconeixement del problema a l'acció ordenada, passar dels anuncis a un full de ruta que tingui terminis, prioritats i mecanismes de seguiment. El Maresme no demana miracles; demana planificació, lideratge i solucions estructurals. I això és el que els hi demanem, diputats i diputades, que avui aprovem tots plegats.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, el diputat Dani Cornellà Detrell.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies. Consellera, conseller, diputats, diputades, públic assistent... Bé, a aquesta proposta que ens presenta Esquerra Republicana, com saben, vam presentar-hi dos esmenes, sempre per millorar el text, no perquè no compartíssim el que deia el punt, que ho compartim, sinó perquè creïem que es podria millorar un xic més o, si més no, aportar-hi la nostra visió, que la nostra visió vol dir la visió de les entitats que estan al Maresme, com, per exemple, Preservem el Maresme. I estem agraïts que s'hagin transaccionat, conjuntament amb Junts i el mateix proponent, les dues i s'hagin incorporat en aquesta proposta.

Tot i així, ens agradaria recordar –perquè cal anar-ho recordant– què passa aquí. És a dir, el 2021 –no sé si ho recorden– es va publicar un informe –el CADS, el Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible de la Generalitat de Catalunya– que encara es diu *Un litoral al límit*. Aquest informe ja ens deia..., una de les recomanacions que feia –més que recomanacions, obligacions–..., ja ens parlava de l'R1 i de la necessitat urgent d'adaptar el país, però en aquest cas en concret la comarca del Maresme, als efectes del canvi climàtic. I ens parlava precisament de l'R1, que s'havia de començar a elaborar un programa d'actuacions. I d'això en fa cinc anys, cinc anys que els propis organismes de la Generalitat ens deien que s'havia de fer això.

Bé, nosaltres tot aquest temps ho hem anat recordant en aquest Parlament, en aquest hemicicle. Celebrem, doncs, que es torni a portar aquí, però sobretot el que celebraríem és que realment es porti a terme el que es va aprovant o els informes que va publicant la pròpia Generalitat, doncs, es portin a terme, perquè, si no, de ben poc serviran unes propostes que estan molt bé, però que, si després no s'executen o no es porten a terme, al final queden en papers –com molts, per desgràcia– aquí als calaixos d'aquest Parlament i de la Generalitat, i no tiren mai endavant.

Nosaltres compartim la proposta, la posició del Mercat de Flor i la Unió de Pagesos, que qüestiona els projectes d'accés a Cabrils perquè afecten, per un costat, el sòl agrícola de l'IRTA i un possible enllaç des de l'Illa Fantasia tocaria unes altres hortes. Per tant, és complicat. És veritat, no hi ha una solució fàcil ni màgica que no afecti a ningú. Per això hi hem apostat, no?, i hi donem suport, perquè cal estudiar-ho bé i, sobretot, perquè cal prioritzar solucions que, al nostre entendre, el que han d'afavorir és la mobilitat sostenible, la intermodalitat i, sobretot, la reducció del vehicle privat. Aquest ha de ser l'objectiu clar, per nosaltres, de qualsevol política que es faci de mobilitat a la comarca.

També donem suport a la taula de treball interdisciplinari i participatiu que abordi aquest futur de l'R1, com fa ja anys que els experts ens diuen que s'hauria d'haver començat a fer, perquè és evident que hi ha una fragilitat cada vegada més bèstia al litoral. I aquesta fragilitat del litoral condiciona la mobilitat de milers de veïns i veïnes. Per tant, és totalment necessari treballar i decidir, de manera interdisciplinària, amb la participació de tothom, si l'R1 està bé on està, què s'hi ha de fer, si s'ha de traslladar o el que sigui.

En tot cas, el que sempre nosaltres pensem és que ha de tenir una visió global, una visió que ho englobi una mica tot plegat. És a dir, l'R1 no pot anar desvinculada de la mobilitat de la comarca. I quan parlem de mobilitat volem dir també que coincideixin el bus, la bici, el tren, és a dir, tot el transport col·lectiu o sostenible, doncs, vagi relligat, perquè si ho fem..., només mirem l'R1, no en fem prou. Hem de lligar tot el territori, igual que hem de lligar la mobilitat amb tot el que és l'habitatge, la pagesia, la crisi climàtica i energètica que vivim i també la protecció dels espais naturals. És a dir, s'ha de... Ho repetim. Per això posàvem «interdisciplinari», perquè pensem que no només s'ha de mirar la mobilitat, sinó que s'ha de mirar en el seu conjunt i s'ha de fer amb la participació de tots els sectors de la comarca perquè realment sigui una solució que evidentment màgica ni fàcil no serà, però que sí que sigui acordada per una majoria important de la comarca i que serveixi ja per començar a mirar el futur.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada Judith Toronjo Nofuentes.

Judith Toronjo i Nofuentes

Molt bona tarda, vicepresidenta. Consellers, diputats, públic que ens acompanya, regidors... Avui parlem de la mobilitat al Maresme, i parlar de la mobilitat no és només parlar d'infraestructures. És també parlar de qualitat de vida. És també parlar de cohesió territorial i d'oportunitats en una comarca que ja acull, com bé s'ha indicat, gairebé mig milió de persones i que és un teixit econòmic, un teixit social punter com a porta d'entrada del país, però també com a porta d'entrada a Barcelona.

Però aquest creixement, malauradament, no sempre ha anat acompanyat dels recursos, d'aquells impostos que els catalans paguen i que, malauradament, no sempre tornen. I això també ha provocat una tensió sobre els nostres serveis i, en aquest cas, sobre les infraestructures del país. Avui, per tant, en la proposta que ens presenta Esquerra Republicana, compartim plenament el seu diagnòstic, que pot acollir bona part d'aquelles demandes, d'aquelles reivindicacions que hem anat treballant en aquesta mateixa cambra. I ara cal, per tant, passar a l'acció amb calendari, amb un diagnòstic clar, però amb un seguiment que ens permeti també donar-hi compliment.

I és, per tant, en aquest mateix sentit que des de la nostra formació, des de Junts, hem presentat esmenes i hem aconseguit algunes transaccions consensuades que permeten enriquir l'horitzó i que permeten avançar cap a aquesta mobilitat sostenible, però aquesta mobilitat necessària.

I permeteu-me també avui fer-ho, com altres companys, des de la proximitat, com a maresmenca, amb coneixement de causa d'un sistema que malauradament masses vegades falla. I és precisament aquí on cal començar, en el nucli del problema, en la columna vertebral, amb una línia, la primera, l'R1, creada en aquest cas a Mataró, entre el trajecte de Mataró i Barcelona, que ja l'any 1848 tardava menys del que tarda avui a ple 2026. I amb determinats riscos: pot quedar obsoleta per determinades incidències, retards i també per la poca fiabilitat que provoca a molts dels seus usuaris.

I davant d'això, des de Junts, de forma propositiva i com a clara alternativa, hem presentat tres propostes amb horitzons molt clars a curt, a mitjà i a llarg termini i que van en la línia del manteniment d'aquestes inversions en els punts més crítics identificats d'aquest desdoblament entre Arenys i que no ha d'acabar a Blanes, sinó que també ha d'incorporar el traçat de Tordera i Maçanet i afrontant un debat necessari com és el futur del traçat. Perquè no podem ignorar ni el canvi climàtic ni la vulnerabilitat que patim al front marítim. Calen estudis rigorosos, fent-ho a nivell tècnic, fent-ho amb totes les administracions implicades, però també amb els ajuntaments per aquesta protecció del litoral, per poder parlar sobre el futur dels dics, sobre els soterraments o, per què no?, sobre els traçats per l'interior.

I aquest debat, hi insisteixo, no pot esperar més després dels cent dies en què va esclatar la crisi de rodalies sense precedents. I, per això mateix, avui demanem també a través d'aquesta moció al Govern que es posi al costat dels alcaldes, que es posi al costat del món local a través del rigor, a través del consens, i no d'aquelles imposicions que tot sovint ens arriben per part del ministeri, del ministre Puente, que ara vol alçar les vies sense coneixement.

Perquè la qüestió és clara: volem decidir des de Catalunya o volem que ens decideixin des de Madrid? Doncs bé, des de Junts volem decidir aquí, des de la proximitat, des de Catalunya, però també volem fer-ho des del Maresme, amb un model de governança propi, amb els recursos evidentment que ens pertoquen, però també amb aquelles promeses d'aquells trens que han d'arribar i que a ple 2026 encara no estan disponibles. I, per què no?, sense tuteles, sense consorcis ni fórmules intermèdies d'aquells que ens han portat al ple caos.

I precisament perquè el tren avui en dia no garanteix aquest servei, aquesta mobilitat, el bus ha passat, els darrers anys, a ser, més que complementari, un servei imprescindible per a tots nosaltres. En aquest sentit, per tant, novament des de la nostra formació demanem més planificació, més freqüència, més línies, millorant la cobertura, especialment de l'interior, però també de l'Alt Maresme, i amb serveis essencials que cal garantir, com és la mobilitat sanitària en els centres de referència i hospitalaris com Can Ruti, Mataró, Calella i Blanes.

I, en tercer lloc, per una pacificació, per unes vies d'accés per carretera necessàries, que, per fi, s'han desencallat, que han de millorar aquesta via urbana i cívica, però cal marcar línies vermelles. I és que cal aquest finançament estable per als ajuntaments, per al seu manteniment i fent-ho de la mà de la millora dels accessos de la C-32 per evitar nous colls d'ampolla i per incorporar-ne, com s'hi ha fet referència anteriorment, al Mercat de Flor a Vilassar.

En definitiva, des de Junts, apostem per propostes, per compromisos, i ho fem des del lideratge, amb un model molt clar de tren fiable, d'una xarxa de bus ben connectada i d'una nacional 2 pacificada amb aquests eficients accessos de la C-32. Perquè el Maresme és molt més que una infraestructura; és també la seva gent, que avui ens acompanya. És el seu talent, és mar, és muntanya, i el que no pot és quedar aturat en una andana ni en els despatxos de Madrid. Cal, per tant, des de Junts, seguir-hi treballant i fent-ho perquè el Maresme avanci, perquè el Maresme creixi i perquè continuï sent aquesta comarca que tots mereixem, que és una comarca de primera i, com sempre, «lliure i tropical».

El president

Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Guillem Mateo Sellas.

Guillem Mateo Sellas

Gràcies, president. Consellera, conseller, diputades, diputats... Abans parlava amb el company Guillem Sánchez a veure quin grup faria la broma de «Visca el Maresme lliure i tropical!». Apostàvem per la CUP. Finalment, ha estat el Grup de Junts, però sempre està bé recordar les frases mítiques del país.

En aquest sentit, si m'ho permeten, començaré fent un agraïment sincer a la companya diputada Lluïsa Llop, perquè és de posar en relleu el seu bon tarannà, el seu diàleg per arribar a acords, com hi hem pogut arribar.

I ara ja sí, entrant en la moció en qüestió, dir que és una moció extensa, amb molts punts. I crec que és honest començar explicant el nostre posicionament, el posicionament del nostre grup en el conjunt de punts i subpunts. I, en aquest sentit, el Grup Socialistes i Units per Avançar, votarem a favor de dotze punts, tan sols

votarem en contra d'un i ens abstindrem en tres. És a dir, hi ha una majoria de punts en què coincidim, i considerem que són útils per a la comarca.

A més, vull remarcar i posar en valor que hem pogut arribar a un acord en tres punts en concret –el 9, el 12 i el 13–, en què hem transaccionat, i crec que, sincerament, han millorat el redactat i així podem, doncs, reforçar la governança de la línia R1.

Hem treballat amb un to constructiu, amb un respecte per la feina feta. Ara bé, hem de ser clars: la nostra intenció era de votar tota la moció en el seu conjunt, però, malauradament –és l'arc parlamentari–, el Grup d'Esquerra Republicana ha arribat a transaccions i a esmenes d'addició amb altres grups que impossibiliten que puguem donar suport a la totalitat del text, com preteníem en un inici i pensàvem fer. I, en concret, hi han instruments que es plantegen que entenem que ja són repetitius. Ja hi ha, per exemple, el conveni del Maresme, que mobilitza 384 milions fins al 2032, i, per tant, no cal començar de zero quan ja tenim una eina consensuada i finançada.

I, per altra banda, també s'estableixen certs terminis, alguns compromisos, que no són del tot realistes quant a terminis i calendaris i que no tenen en compte la capacitat tècnica i administrativa real de l'Administració. O es multipliquen, o es pretenen multiplicar, espais de governança, quan el que cal és reforçar la Mesa de Mobilitat del Maresme. Perquè la mobilitat no és una qüestió de quantitat; és una qüestió d'eficàcia. I, sobretot, perquè una part de la moció no reconeix la feina feta pel Govern: ni el reforç de rodalies, ni la millora de la connectivitat sanitària, ni el reforç del transport interurbà. I, per aquests motius, com els comentava, no podrem votar el text en el seu conjunt, tot i que sí que votarem a favor de la majoria dels punts.

I ho justifiquem per tres motius: pel rigor en els terminis, per la coherència amb els instruments existents i perquè apostem per una governança real i efectiva, i no una governança desdibuixada. I com a maresmenc sé que la mobilitat no és una qüestió només d'infraestructures; és una qüestió d'equitat territorial, és una qüestió d'accés als serveis i, sobretot, és una qüestió de qualitat de vida de tots i cadascun dels maresmencs. Perquè quan una incidència a l'R1 paralitza tota la comarca no és tan sols un problema tècnic; és un model que cal reforçar. Perquè, quan una persona

gran o un jubilat o una jubilada no pot anar en transport públic fins al seu hospital, no és només un matís; és una qüestió de desigualtat territorial. I perquè, quan la pacificació de l'N-2 no garanteix la connexió real entre la costa i el litoral, o al revés, és una oportunitat de millora que no podem deixar escapar.

I per tot això defensem una mobilitat que sigui fiable, perquè la gent necessita certes; una mobilitat resilient, perquè el canvi climàtic, malauradament, ja està aquí, i, en definitiva, una mobilitat que sigui equitativa, perquè tots els municipis de la comarca mereixen les mateixes oportunitats.

I, per acabar, vull dir que el Maresme necessita una estratègia que sigui clara, sostinguda en el temps i, sobretot –sobretot–, que sigui compartida per la majoria dels grups d'aquesta cambra, i amb un únic objectiu, que és aconseguir un sistema de mobilitat que sigui més robust, més just i que ens deixi en bona posició i preparats per al futur. I també els hi dic com a maresmenc, tot i que sigui un maresmenc d'adopció des de ja fa més de dues dècades: el territori –la comarca, el Maresme– s'ho mereix, però la seva gent, encara més.

Moltes gràcies.

El president

Ara és el torn dels grups parlamentaris que no hi han presentat esmenes per tal que puguin fixar la seva posició. I, en primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Cristian Escribano Ramírez.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, president. Bien, es evidente que el Maresme tiene un problema estructural de movilidad. Lo sabemos bien los que vivimos allí, los que cogemos el tren, el autobús, y quienes sufrimos de forma habitual los retrasos, los vagones llenos, las colas, las frecuencias insuficientes y una sensación prácticamente enquistada de que llegar a Barcelona desde Mataró o a Mataró desde Barcelona depende casi siempre de la suerte. Es por eso que el Partido Popular sabe de primera mano de lo que hablamos y por lo que hemos presentado en la Comisión de Territorio diversas propuestas de resolución para mejorar la conectividad en autobús.

La R1 es una infraestructura crítica, pero también una línea vulnerable, envejecida, sometida a incidencias constantes y actualmente absolutamente insuficiente para una comarca, además, de casi medio millón de personas. Y, cuando falla el tren, el sistema alternativo no responde: los autobuses se saturan, las conexiones no están bien pensadas y miles de ciudadanos quedan atrapados y sin alternativa. Yo vivo en Mataró y hablo como usuario del transporte público, sobre todo del autobús interurbano, y cada día es una odisea, ya sea por el retraso, ya sea por tener que ir de pie en un autobús masificado, ya sea por ir sudando en verano porque no hay aire acondicionado o por las horriblemente mal gestionadas frecuencias.

Ahora bien, diputados de Esquerra, lo que no vamos a aceptar es que vengan aquí a hacer de acusación popular como si acabaran de aterrizar. Porque ustedes no son comentaristas; han gobernado durante años y han sido responsables directos de la movilidad. Tienen una capacidad admirable para indignarse con los problemas, justo después de haber tenido años para solucionarlos. Es casi un don, y se lo reconozco. En movilidad, en educación, en sanidad, gobiernan, dejan un desastre absoluto y, cuando salen, de repente recuerdan todo aquello que no funciona. Ojalá tuvieran la misma lucidez para cuando estaban ustedes al volante. Y, además, llevan ocho años siendo socios imprescindibles del señor Pedro Sánchez. Y ahora vienen aquí a hablar de falta de inversión, como si no hubieran tenido nada que ver. Un poquito de pudor, por favor.

Ustedes han tenido poder, mucho poder, en la Generalitat y en el Congreso. Y la pregunta es: ¿para qué han usado ese poder? Porque los usuarios de la R1 no viven mejor, los vecinos del Maresme no se desplazan mejor, los jóvenes que van a estudiar no llegan mejor, los trabajadores que se levantan temprano no tienen un servicio más fiable y la gente mayor que tiene que ir al hospital no tiene conexiones dignas. Esta moción habla de planes, informes, grupos de trabajo, espacios de gobernanza, estrategias y estudios, pero el Maresme no necesita más papeles.

Desde el Partido Popular luchamos y hemos luchado por una R1 en condiciones: con una gestión profesional, no partidista; con un refuerzo inmediato del transporte interurbano por carretera; con conexiones sanitarias dignas con los hospitales de Mataró y Calella y con Can Ruti y Blanes, y soluciones específicas para los

municipios del interior. El Maresme también merece respeto: respeto a una comarca que aporta población, actividad económica, trabajadores, estudiantes y vida, mucha vida; respeto a los municipios del interior y de la costa, y respeto a esos cientos de personas que pierden dos, tres o cuatro horas diarias en ir del trabajo a casa y de casa al trabajo. Un respeto que el PSC tampoco tiene.

Ahora la teniente de alcalde en el Ayuntamiento de Barcelona pretende que los autobuses de Mataró no lleguen al centro de Barcelona. Es decir, que, después de años de problemas en *rodalies*, de saturación y de falta de alternativas, solo se les ocurre dificultar aún más la vida de los que venimos desde el Maresme. De verdad, es muy difícil hacerlo peor.

Mención aparte merecen las ocurrencias del ministro Puente, que cada vez que abre la boca sobre *rodalies* parece más un tertuliano de barra de bar que el ministro responsable de una red ferroviaria que utilizan millones de personas. Aquí no necesitamos ni chistes ni ocurrencias para el Twitter; necesitamos gestión, inversión y respeto a los usuarios. Porque, mientras algunos hacen gracietas, hay gente perdiendo horas de vida cada semana. La R1 tiene un problema evidente de vulnerabilidad, y eso exige estudiar su futuro de forma seria, con criterios técnicos, económicos y sociales. Pero, mientras se habla del futuro, hay que garantizar el presente, porque quien mañana tiene que ir a trabajar no puede esperar quince o veinte años para una solución.

En resumen, no vamos a comprar el relato de Esquerra ni del PSC. No vamos a aceptar que quienes han gobernado durante años y han sostenido el Gobierno de España durante otros tantos años se presenten ahora como los espectadores indignados de lo que sucede. Ustedes no son la solución de nada; han sido y siguen siendo parte activa del problema. Y los vecinos del Maresme, aunque ustedes no se lo crean, lo saben. Aparquen ya estos ejercicios lamentables de hipocresía, por favor.

Muchas gracias.

El president

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula el diputat senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Buenas tardes, presidente, señores *consellers*, señores diputados. Bien, la comarca del Maresme tiene conocidos problemas en sus vías de comunicación, en gran parte motivados por su geografía, forma que recuerda a un rectángulo de lados estrechos y encajonada entre la sierra litoral y la costa. Esto, esta geografía, ha condicionado históricamente el trazado de sus infraestructuras, que han tenido que ir adaptándose a la compleja orografía de la comarca.

El incremento de su población durante los últimos decenios, atraída por la calidad de vida de la zona, pues, ha supuesto que las vías del tren y la carretera nacional 2 hayan quedado insertadas dentro de las poblaciones, que han acabado rodeándolas y generando molestias a sus vecinos y produciendo un aislamiento de la costa, aspecto cada vez más valorado por los ciudadanos.

Como alternativa, y para afrontar el incremento de la demanda, hace más de treinta años que se construyó la autopista C-32, que ha visto incrementado el tráfico tras finalizar los peajes.

Y aquí voy a hacer un pequeño comentario al presidente porque no me está descontando el tiempo. (*Veus de fons.*) Bueno, yo sigo, sigo, ¿eh? (*L'orador riu.*) Bueno, ahora me ha puesto tres. (*Remor de veus.*) Bueno, si me va a permitir, no me pasaré del tiempo, pero...

El president

Soc generós –soc generós–, davant dels errors de la presidència.

Andrés Bello Sanz

Muchas gracias, señor presidente. Bien, pues hemos hablado de la situación, que es la que es, ¿no? Pero, para mejorarla, desde VOX hemos ido haciendo, estos años que estamos en el Parlamento, diversas propuestas, como, por ejemplo, construir un nuevo acceso desde Mataró hasta la C-32. También hemos propuesto y apoyado en repetidas ocasiones la finalización de la carretera B-40, que es verdad que no está en la comarca, pero mejoraría las opciones de transporte hacia el interior para los ciudadanos y las empresas del Maresme. O las diversas propuestas que realizó VOX en los debates sobre las incidencias en la red ferroviaria o en el de la

situación de las infraestructuras de marzo y de julio del año pasado, respectivamente. Bien, todas estas propuestas, todo lo que VOX ha propuesto –todo–, fueron rechazadas por ustedes, señores de Esquerra Republicana, aunque alguna la han incluido en su moción. Y también, por supuesto, fueron rechazadas, cómo no, por el resto de la izquierda y del independentismo. Y la razón fundamental es, simplemente, porque las proponía VOX, ¿no?

Bien. Pero ¿qué propone Esquerra Republicana para mejorar la movilidad en el Maresme? Bien, respecto al transporte por ferrocarril, pues, nos propone lo de siempre, ¿no?, su solución mágica: el traspaso a la Generalitat de Catalunya, aquello de «quítate tú que me pongo yo», ¿eh? Pero Esquerra Republicana olvida que antes los trenes funcionaban. Y, si ahora no funcionan –antes funcionaban; ahora no–, el culpable principal es el Gobierno de socialistas y comunistas y –no lo olvidemos– su leal socio, Esquerra Republicana, responsable solidario de la situación. Gobierno que –también hay que recordarlo– ha llenado los puestos de dirección en el ministerio y en las empresas ferroviarias de políticos socialistas sin preparación y sin conocimiento del sector. Quizás esta es una de las causas de la situación actual de las cercanías.

Y, respecto a las carreteras, Esquerra Republicana nos propone otra de sus soluciones favoritas: crear más chiringuitos inútiles y más burocracia. Así, proponen, por ejemplo, elaborar un plan estratégico viario comarcal, aprobar un plan comarcal de conectividad sanitaria (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –sigo, ¿eh?–, desarrollar un protocolo comarcal de intermodalidad y resiliencia operativa, encargar un estudio integral de movilidad activa o constituir un espacio permanente de gobernanza comarcal de movilidad. Bien, con todo esto, ¿alguien cree que va a mejorar la situación? Pues, evidentemente, no va a mejorar –no va a mejorar.

Bien, pues, para acabar, desde VOX compartimos la preocupación de los ciudadanos y las empresas del Maresme por la deficiente situación de sus carreteras y ferrocarriles, pero la solución a estos problemas no pasa, como ya he dicho, por crear más chiringuitos, crear más burocracia o traspasar las cercanías ferroviarias a la Generalitat. Lo que el Maresme, Cataluña y España necesitan es un cambio de

políticas, para lo que pedimos, una vez más, al señor Illa y al señor Sánchez, que convoquen elecciones y den la voz a los ciudadanos.

Muchas gracias.

El president

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. I bona tarda a tothom. Bé, el Maresme té –s’ha dit i ho repeteixo– un problema estructural de mobilitat. Això és una realitat. Convé dir-ho així, de forma clara, perquè, si no fem un bon diagnòstic, evidentment tampoc trobarem quines són les solucions. No parlem de només una incidència de rodalies, d’una cua més a la C-32 o d’un bus ple en hora punta. Parlem d’un model que fa massa anys que funciona al límit i que ja no dona resposta ni a les necessitats quotidianes de la ciutadania ni als reptes ecològics i climàtics.

Per això compartim, com deia, gran part de la diagnosi d’aquesta moció. Durant massa temps el Maresme ha estat pensat com un corredor de pas –la via del tren, l’N-2, la C-32, els accessos. Però el Maresme no és només un corredor; és una comarca on viu gent, on es treballa, on s’estudia, on es cuida, on es va al metge. Per tant, la mobilitat no és només una qüestió d’infraestructures; és una qüestió de drets.

Comencem per l’R1, una infraestructura imprescindible, columna vertebral de la mobilitat del Maresme i també del sistema ferroviari metropolità. Però també és vulnerable, exposada i condicionada per un traçat litoral que ja no podem mirar amb ulls del segle passat. Quan hi ha un temporal, una incidència, milers de persones queden sense una alternativa real, i això mostra una dependència excessiva d’un únic corredor i d’una manca d’intermodalitat ben planificada.

Per això defensem també estudiar seriosament el trasllat progressiu de l’R1 cap a l’interior, amb alternatives comparades, costos, impactes, fases, calendari, finançament i també participació dels municipis. Però aquest trasllat no pot ser

només una operació ferroviària. Ha de servir també per renaturalitzar espais, recuperar platges, reduir riscos i cosir un territori que ja està massa fragmentat.

Ara bé, el futur no pot servir només per ajornar el present. La gent no pot esperar quinze o vint anys a tenir un servei digne. Cal, doncs, un pla de xoc per protegir i millorar l'R1 actual: seguretat del traçat, manteniment, accessibilitat, informació a les persones usuàries i transport alternatiu quan hi hagi incidències greus. Recursos, calendari i responsables clars.

I entrem també en la mobilitat viària. L'alliberament del peatge de la C-32 ha canviat els fluxos, i la pacificació de l'N-2 és una oportunitat enorme per recuperar espai públic, reduir soroll i contaminació, millorar la seguretat i, sobretot, també obrir els municipis al mar. Però pacificar no pot voler dir simplement moure cotxes d'un lloc a un altre. Si només transferim trànsit cap a la C-32, l'operació haurà estat incompleta. L'objectiu ha de ser reduir la necessitat d'agafar el cotxe. Això vol dir carril bus o Brcats, aparcaments dissuasius connectats amb tren i bus, intercanviadors que siguin útils, informació integrada, voreres, carrils bici, connexions segures entre municipis. La mobilitat activa no pot ser un complement, ha de formar part també de la xarxa real –intermodalitat.

Parlem també del bus. Consellera, parlarem bastant de busos, jo crec que aquestes properes setmanes. El bus interurbà ha de deixar de ser el germà petit del sistema. Qui hagués dit «segurament el 2028 tenim una oportunitat»? Però, bé, ja ho repetirem quan calgui. El Maresme, en concret, necessita una nova arquitectura del bus, no només radial cap a Barcelona, sinó capaç –i s'ha dit també abans– de connectar litoral i interior, municipis de tota la comarca amb Mataró, els hospitals, els polígons, les estacions, les escoles, els equipaments, amb freqüències que siguin suficients, amb horaris útils, amb vehicles accessibles i amb una tarifa integrada.

I això és especialment important als municipis d'interior. Viure a Dosrius, a Òrrius, a Sant Iscle, a Arenys de Munt, a Sant Cebrià, a Tiana no pot voler dir menys dret a la mobilitat ni, encara pitjor, menys accés a la salut. La connectivitat sanitària ha de ser una prioritat política, és un dret. Per això cal un pla comarcal de connectivitat sanitària amb objectius mínims d'accessibilitat, amb línies directes o semidirectes, amb freqüències adaptades a les franges de consultes i especial atenció a la gent

gran, les persones amb discapacitat, a les persones amb menys recursos i les persones amb tractaments recurrents.

I també cal governança. Durant massa temps, el Maresme s'ha gestionat a trossos: una millora ferroviària aquí, una línia de bus allà, un ajuntament cobrint necessitats que haurien de cobrir altres administracions. Cal un espai permanent de governança comarcal de mobilitat amb la Generalitat, el consell comarcal, els ajuntaments, els operadors, les persones usuàries i veus expertes, però amb unes funcions que siguin clares: seguiment, fiscalització d'inversions, coordinació, priorització i rendició de comptes. No val només un aparador.

La nostra posició, dels Comuns, doncs, és molt clara –i acabo–: donarem suport a la moció, però amb exigència. Primer, que el grup de treball sobre l'R1 tingui calendari i mandat clar i estudi real d'alternatives, inclòs el trasllat progressiu cap a l'interior. Segon, que la pacificació de l'N-2 no consolidi més la dependència del cotxe, sinó que sigui una oportunitat i vagi lligada al transport públic, mobilitat activa, intermodalitat. I, tercer, que el Maresme disposi d'una governança estable amb pressupost, seguiment i rendició de comptes.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I, en darrer terme, per posicionar el Grup parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Rosa Maria Soberana i Bonet.

Rosa Maria Soberana i Bonet

El que pateix el Maresme no és una incidència puntual. El Maresme pateix el resultat d'anys de deixadesa política i mala planificació dels governs anteriors, dels quals vostès i molts de vostès formen part. Estem d'acord amb part de les reflexions que recull aquesta moció, però lamentem que s'hagin oblidat del més important: una proposta ferma per prendre decisions.

I sí, compartim la diagnosi: la dependència d'una sola línia ferroviària, carreteres saturades i usuaris expulsats de Barcelona que no confien en Renfe per anar a treballar, connexions deficientes amb els centres hospitalaris. El que no podem acceptar és que, davant d'aquest panorama, l'única proposta sigui una nova llista de

plans, grups de treball i informes. El Maresme no necessita més papers. Necessita solucions i necessita una execució immediata. Volen posar fil a l'agulla? Doncs som-hi. Què farem amb la línia R1? Continuarem mantenint una infraestructura al costat del mar, vulnerable a cada temporal? O apostarem d'una vegada per totes per un traçat que sigui segur i resilient?

Espero que no hagin valorat la proposta del ministre de Transports, Óscar Puente, que pretén elevar determinats trams de la línia R1 de rodalies al Maresme com a alternativa per protegir la infraestructura de l'impacte dels temporals marítims. I què els hi diran, als usuaris de la línia de bus 618, que connecta el Maresme amb Barcelona i que s'ha convertit en el transport propi del Tercer Món amb usuaris amuntegats com a bestiar? Els diem que tinguin paciència? Més paciència, encara? Cal que ens arremanguem i ens posem a treballar. Així és com es demostra si hi ha valentia política o no. I en aquesta moció la valentia política no hi és.

No oblidem el més important: d'on sortiran els diners que han de permetre començar a aplicar les millores de mobilitat a la comarca? Quin pressupost hi ha darrere de tot això? Quines són les prioritats? Què es farà primer i què es farà esperar? Governar és prioritzar, i aquí tot és urgent, tot és important.

A Aliança Catalana ens agrada fer les coses d'una altra manera: menys anuncis, menys estructures buides i més actuacions visibles per a la gent. Volem millores immediates en el servei ferroviari; reforç en el transport de carretera quan el tren falla, que és tot sovint, i sobretot garantir que qualsevol ciutadà del Maresme pugui arribar a un hospital sense dependre de la sort.

Sabem que és difícil parlar de mobilitat des d'un cotxe oficial; que l'efecte Moncloa no els faci perdre el món de vista. Poder-se moure amb transport públic no ha de ser un luxe, és una condició bàsica per viure amb dignitat. No posarem traves a aquesta moció si serveix per avançar, però tampoc els hi donarem un xec en blanc. Exigim concreció, exigim un calendari real i exigim compromisos que es compleixin. L'última cosa que esperen els habitants del Maresme és que diguem: «Continuïn esperant.»

Moltes gràcies.

El president

I, finalment, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada senyora Lluïsa Llop Fernàndez.

Lluïsa Llop Fernàndez

Gràcies, president. Començo aquest posicionament com havia d'haver començat al principi, que és donant la benvinguda als companys i companyes del Maresme d'Esquerra, de regidors, regidores. Gràcies per ser avui aquí, bàsicament. I ho vaig dir el dia de la interpel·lació: aquest és el resultat de la vostra feina. Per tant, gràcies per acompanyar-nos.

Agrair també a la diputada Judith Toronjo, al diputat Dani Cornellà i al diputat Guillem Mateo les seves aportacions, que jo crec que han millorat sincerament la moció. Hem intentat poder recollir-les el màxim possible, perquè, hi insisteixo, crec que les enriqueixen i, per tant, que era important fer-ho. Crec que entre tots plegats ha quedat una millor moció i, per tant, moltes gràcies i gràcies per la facilitat de poder-ne parlar.

En tot cas, a la resta de grups, com sempre, molt d'acord, diputat Mijoler, com acostuma a ser normal. I dreta i extrema dreta han fet un discurs –VOX, PP– que podien haver compartit un i l'altre, on no hi havia ni una sola proposta: «Todo mal», però cap proposta. I, home, del diputat del PP dir que s'ha de tenir pudor per sortir a dir aquestes coses... S'ha de tenir pudor per sortir a defensar l'R1 després d'haver governat a Espanya i invertir zero a Catalunya i executar-ne menys zero. (*Alguns aplaudiments.*) Per tant, a veure...

En tot cas –i acabo–, avui no votem només una moció d'Esquerra; votem si el Maresme ha de continuar gestionant-se a base de pedaços o si mereix d'una vegada una estratègia estructural de mobilitat. Aquesta moció demana tres coses molt clares: planificació, calendari i governança. Planificació per a una comarca amb una R1 vulnerable, amb transport interurbà insuficient, amb desigualtats territorials que afecten especialment els municipis de l'interior i l'accés a la sanitat. Un calendari per convertir els anuncis en compromisos concrets. I governança comarcal per deixar enrere les solucions fragmentades.

Els hi deia abans: el Maresme no demana miracles; demana ser tractat com el que és, una comarca que necessita respostes estructurals. I per això des d'Esquerra Republicana els demanem el vot favorable.

Moltes gràcies.

El president

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem a la votació de les mocions substanciades aquesta tarda, que són els punts 23, 24 i 25 de l'ordre del dia.

El senyor Alberto Tarradas demana la paraula. Per què demana la paraula?

Alberto Tarradas Paneque

Sí, president. Demano la paraula perquè aquest dematí, durant la meva intervenció en la que denunciava una situació política i social més àmplia, he ironitzat sobre una diputada, sobre la diputada Najat, i crec que personalitzar en aquest cas ha estat un error. Si la meva declaració ha pogut ofendre, ha faltat al decòrum d'aquesta cambra, jo, des d'aquí, vull demanar perdó.

El president

Entenc, senyor diputat, que el que ha dit es retira del diari de sessions, aquest dematí? *(Alberto Tarradas Paneque fa gestos d'aprovació.)* D'acord.

Cridem a... Sí, la senyora Najat Driouech demana la paraula i la té.

Najat Driouech Ben Moussa

No; gràcies, president. En primer lloc, jo voldria, a tots els companys i companyes d'aquesta cambra, fer una reflexió. Nosaltres aquí venim a contrastar idees polítiques, i no a personalitzar l'atac en contra de cap company i companya. Només demano a tots els companys i companyes que respectem aquest principi i que, evidentment, no fem el que hem fet aquest matí.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments.)

El president

Senyora diputada, li agraeixo aquesta intervenció, que la dignifica i dignifica col·lectivament aquesta cambra.

Crido a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, iniciem ara les votacions de les mocions debatudes aquesta tarda. Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la justícia (continuació)

302-00240/15

Començarem votant la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la justícia.

Comencem amb la votació conjunta dels punts del 0..., perdonin, els punts 0 i 8.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 107 vots a favor, 26 vots en contra i cap abstenció.

Votem, a continuació, els punts 1, 4 bis, 4 *quater*, 6 i 9.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Votem ara els punts 2, 4, 7 i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 71 vots en contra, 62 vots a favor i cap abstenció.

També de manera conjunta votem els punts 3 i 10.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 122 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Votem el punt 4 ter.

Comença la votació.

(Remor de veus.)

Aquest punt... Silenci, si us plau. Aquest punt ha estat aprovat per 91 vots a favor, 42 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 5.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 131 vots a favor, cap vot en contra i 2 abstencions.

Votem el punt 11.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 121 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

I acabarem votant el punt 12.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 91 vots a favor, 42 vots en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els efectes del desemparament de menors (continuació)

302-00242/15

Votem ara la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els efectes del desemparament de menors.

Comencem votant conjuntament els punts 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9 i 10.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 104 vots en contra, 29 vots a favor i cap abstenció.

Votem també conjuntament els punts 3.a i 3.b.

Comença la votació.

Aquests punts han estat rebutjats per 104 vots en contra, 27 vots a favor i 2 abstencions.

I, finalment, votarem el punt número 4.

Comença la votació.

(Remor de veus.)

Aquest punt ha estat rebutjat per 107 vots en contra, 25 vots a favor i cap abstenció.

Veig que hi ha una excitació col·lectiva en aquest cas. *(Rialles.)*

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de mobilitat al Maresme (continuació)

302-00243/15

Acabem votant la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de mobilitat al Maresme.

Votem conjuntament els punts 1, 7, 9, 9 bis i 10.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per unanimitat.

Conjuntament votarem els punts 2.a, 2.b, 2.c, 3, 3 bis, 5 i 13.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 122 vots a favor, 11 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 74 vots a favor, 26 vots en contra i 33 abstencions.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 80 vots a favor, 11 vots en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 6 bis.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 80 vots a favor, 53 vots en contra i cap abstenció.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 80 vots a favor, cap vot en contra i 53 abstencions.

Conjuntament votarem els punts 11 i 14.

Comença la votació.

Aquests punts han estat aprovats per 91 vots a favor, cap vot en contra i 42 abstencions.

I, finalment, votarem el punt 12.

Comença la votació.

Aquest punt ha estat aprovat per 122 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Declaració del Parlament de Catalunya de suport a la Global Sumud Flotilla

401-00067/15

Abans d'aixecar la sessió plenària, llegirem tot seguit la declaració del Parlament de Catalunya de suport a la Global Sumud Flotilla, adoptada per la darrera Junta de Portaveus. Té la paraula la senyora Rosa Maria Ibarra Ollé, diputada i secretària tercera de la Mesa del Parlament, per fer la lectura d'aquesta declaració.

La secretària tercera

«Durant la matinada del 29 al 30 d'abril, l'exèrcit d'Israel ha interceptat almenys vint vaixells de la missió humanitària de la Global Sumud Flotilla que es dirigeix a Gaza quan es trobava en aigües internacionals pròximes a Grècia. Segons ha informat el Ministeri d'Afers Exteriors d'Israel, han capturat almenys 175 persones, diverses d'elles catalanes, de manera il·legal en aigües internacionals sense cap mena de justificació.

»El Parlament de Catalunya condemna l'acció del Govern d'Israel i sol·licita al Govern de Catalunya, al Govern de l'Estat i a la Unió Europea que prengui totes les mesures necessàries per a garantir la posada en llibertat de les persones detingudes i per a protegir les persones i les embarcacions de la missió humanitària Global Sumud Flotilla que no han estat interceptades ni capturades.

»Palau del Parlament, 30 d'abril de 2026»

(Aplaudiments forts i perllongats.)

El president

Atès que no queda cap altre punt de l'ordre del dia pendent de ser substanciat, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de sis de la tarda i deu minuts.